

Įstatymas skelbtas: Žin., 1999, Nr. [55-1765](#)
Neoficialus įstatymo tekstas

LIETUVOS RESPUBLIKOS
**PAPILDOMO SAVANORIŠKO PENSIJŲ KAUPIMO
ĮSTATYMAS**

Įstatymo pavadinimas keistas:

Nr. [IX-1692](#), 2003-07-04, Žin., 2003, Nr. 75-3473 (2003-07-30)

1999 m. birželio 3 d. Nr. VIII-1212
Vilnius

Nauja įstatymo redakcija nuo 2012 m. sausio 1 d.:

Nr. XI-1677, 2011-11-17, Žin., 2011, Nr. 146-6823 (2011-12-01)

**PIRMASIS SKIRSNIS
BENDROSIOS NUOSTATOS**

1 straipsnis. Įstatymo paskirtis ir taikymo sritis

1. Šis įstatymas nustato papildomo savanoriško pensijų kaupimo organizavimo sąlygas ir tvarką valdymo įmonės valdomuose pensijų fonduose. Šio įstatymo tikslas – nustatyti būtinus priežiūros standartus ir pensijų fondų valdymo taisykles, kad būtų apsaugoti pensijų fondų dalyvių interesai.

2. Šis įstatymas taikomas visoms Lietuvos Respublikoje veikiančioms valdymo įmonėms, valdančioms papildomo savanoriško kaupimo pensijų fondus pagal priežiūros institucijos išduotą licenciją. Valstybinio socialinio draudimo įmokos dalies kaupimo pensijų fondus valdančioms įmonėms šis įstatymas taikomas taip, kaip tai nustato šiuos santykius reglamentuojantys įstatymai.

3. Šis įstatymas nereglamentuoja draudimo veiklos pagrindu atsirandančių su pensiniu gyventojų aprūpinimu susijusių santykių, išskyrus šio įstatymo 38 straipsnyje nustatytus santykius.

4. Valdymo įmonėms taikomas Lietuvos Respublikos akcinių bendrovių įstatymas (toliau – Akcinių bendrovių įstatymas), jeigu šis įstatymas nenustato kitaip.

2 straipsnis. Pagrindinės šio įstatymo sąvokos

1. **Akcijų paketas** – ne mažiau kaip 1/10 tiesiogiai ar netiesiogiai valdomų valdymo įmonės akcijų ar balsavimo teisę suteikiančių akcijų dalis arba toks akcijų kiekis, kuris leidžia daryti esminį poveikį valdymo įmonės valdymui.

2. **Apskaitos vienetas** – pensijų fondo dalyviui priklausančios pensijų turto vertės sąlyginis matas.

3. **Depozitoriumas** – bankas, turintis teisę Lietuvos Respublikoje ar kitoje Europos ekonominės erdvės valstybėje teikti investicines paslaugas ir turintis buveinę arba padalinį Lietuvos Respublikoje.

4. **Dukterinė įmonė** – kaip ši sąvoka apibrėžta Lietuvos Respublikos įmonių konsoliduotosios finansinės atskaitomybės įstatyme (toliau – Įmonių konsoliduotosios finansinės atskaitomybės įstatymas).

5. **Finansinių priemonių portfelis** – kaip ši sąvoka apibrėžta Lietuvos Respublikos finansinių priemonių rinkų įstatyme (toliau – Finansinių priemonių rinkų įstatymas).

6. **Glaudūs ryšiai** – kaip ši sąvoka apibrėžta Finansinių priemonių rinkų įstatyme.

7. **Grynieji aktyvai** – atitinkamo pensijų fondo pensijų turto vertės ir ilgalaikių bei trumpalaikių finansinių įsipareigojimų (išskyrus įsipareigojimus pensijų fondo dalyviams) skirtumas.

8. **Investicinės priemonės** – Finansinių priemonių rinkų įstatymo 3 straipsnio 4 dalies 1–4 punktuose nustatytos finansinės priemonės, taip pat indėliai.

9. **Išvestinės finansinės priemonės** – finansinės priemonės, kurių vertė priklauso nuo vienos ar kelių finansinių priemonių vertės.

10. **Kontrolė** – kaip ši sąvoka apibrėžta Įmonių konsoliduotosios finansinės atskaitomybės įstatyme.

11. **Nepriekaištingos reputacijos asmenys** – kaip ši sąvoka apibrėžta Finansinių priemonių rinkų įstatyme.

12. **Papildomo savanoriško pensijų kaupimo veikla** (toliau – **pensijų kaupimo veikla**) – finansinė veikla, kurią sudaro piniginių lėšų pagal pensijų kaupimo sutartis rinkimas, jų investavimas ar reinvestavimas į diversifikuotą finansinių priemonių portfelį ir pensijų išmokų mokėjimas šiame įstatyme ir pensijų fondo taisyklėse nustatytais sąlygomis kaupime dalyvaujantiems asmenims ir kita su tuo susijusi veikla.

13. **Pensijų anuitetas** (toliau – **anuitetas**) – pensijų fondo dalyviui iki gyvos galvos mokama periodinė pensinė išmoka, kurios išmokėjimo visa rizika tenka išmokų mokėtojai – draudimo įmonei, vykdančiai gyvybės draudimą.

14. **Pensijų fondas** – fiziniams asmenims, savanoriškai kaupiantiems pensijas ir mokantiems pensijų įmokas į pensijų fondą, bendrosios dalinės nuosavybės teise priklausantis pensijų turtas, kurio valdymas perduotas pensijų fondo valdymo įmonei ir kuris investuojamas pagal to pensijų fondo taisykles.

15. **Pensijų fondo dalyvis** (toliau – **dalyvis**) – asmuo, su kuriuo yra sudaryta pensijų kaupimo sutartis ir kurio vardu atidaryta asmeninė pensijų sąskaita.

16. **Pensijų fondo taisyklės** – dokumentas, kuriame apibrėžiami pensijų įmokų ir išmokų mokėjimo sąlygos bei terminai, pensijų turto investavimo strategija ir kitos pensijų įmokų mokėtojų, pensijų fondo dalyvių ir pensijų fondo valdymo įmonės teisės ir pareigos.

17. **Pensijų fondo valdymo įmonė** (toliau – **valdymo įmonė**) – įmonė, turinti priežiūros institucijos išduotą licenciją verstis pensijų kaupimo veikla.

18. **Pensijų įmokų mokėtojas** – pensijų fondo dalyvis, jo darbdavys ar trečiasis asmuo, mokantis pensijų įmokas ar jų dalį.

19. **Pensijų sąskaita** – pagal pensijų kaupimo sutartį atidaryta asmeninė pensijų fondo dalyvio sąskaita, į kurią dalyvio vardu įrašomi jam tenkantys pensijų fondo pensijų turto apskaitos vienetai.

20. **Pensijų turtas** – už pensijų įmokas įsigyto turto (įskaitant laikinai neinvestuotą šių lėšų dalį) ir investicijų pajamų (sąnaudų), gautų iš šio turto (lėšų), suma.

21. **Periodinė ataskaita** – pensijų fondo dalyviams ir visuomenei skirtas dokumentas, kuriame pateikiama informacija apie pagrindinius ataskaitinio laikotarpio įvykius.

22. **Perleidžiamieji vertybiniai popieriai:**

- 1) akcinių bendrovių akcijos ir depozitoriumo išduoti akcijų pakvitavimai;
- 2) obligacijos ir kitų formų ne nuosavybės vertybiniai popieriai;
- 3) kiti perleidžiamieji vertybiniai popieriai, suteikiantys teisę pasirašymo ar keitimo būdu įsigyti šios dalies 1 ir 2 punktuose nurodytų perleidžiamųjų vertybinių popierių.

23. **Pinigų rinkos priemonės** – Finansinių priemonių rinkų įstatyme apibrėžtos pinigų rinkos priemonės, kurių vertę visada galima tiksliai nustatyti.

24. **Pradinis kapitalas** – mažiausias nuosavas kapitalas, kurį privalo turėti pensijų fondų valdymo įmonė.

25. **Priežiūros institucija** – Lietuvos bankas, šio ir kitų įstatymų nustatyta tvarka vykdomas valdymo įmonių licencijavimo ir veiklos priežiūros funkcijas.

26. **Užsienio priežiūros institucija** – institucija, kuri užsienio valstybėje valdymo įmonių licencijavimo ir veiklos priežiūros srityje atlieka panašias funkcijas kaip priežiūros institucija.

27. **Valstybė narė** – Europos Sąjungos valstybė narė ar Europos ekonominės erdvės valstybė.

ANTRASIS SKIRSNIS VALDymo ĮMONĖS LICENCIJAVIMAS IR VEIKLA

3 straipsnis. Teisė verstis pensijų kaupimo veikla

1. Verstis pensijų kaupimo veikla turi teisę uždaroji akcinė ar akcinė bendrovė (toliau – bendrovė), turinti šio įstatymo nustatyta tvarka priežiūros institucijos išduotą licenciją. Tik tokią licenciją turinti bendrovė savo pavadinime ir reklamoje gali vartoti žodžius „pensijų fondų valdymo įmonė“ ar kitokius šių žodžių junginius arba jų vedinius.

2. Šio įstatymo nustatyta tvarka teisę verstis pensijų kaupimo veikla taip pat turi valdymo įmonės, turinčios licenciją valdyti investicinius fondus ir investicines kintamojo kapitalo bendroves bei atitinkančios šio įstatymo nustatytus reikalavimus.

3. Valdymo įmonė gali pradėti pensijų kaupimo veiklą tik tuo atveju, kai priežiūros institucija jos nustatyta tvarka patvirtina atitinkamas pensijų fondo taisykles.

4. Šio straipsnio 1 dalyje nurodyta valdymo įmonės licencija suteikia teisę verstis pensijų kaupimo veikla, valdyti investicinius fondus, investicines kintamojo kapitalo bendroves, kitų asmenų finansinių priemonių portfelius ir, jei numatyta išduotoje licencijoje, teikti šias papildomas paslaugas:

1) konsultuoti investavimo į finansines priemones klausimais;

2) saugoti ir tvarkyti investicinių fondų investicinius vienetus ar investicinių kintamojo kapitalo bendrovių akcijas.

5. Šio straipsnio 1 ir 2 dalyse nurodytos valdymo įmonės taip pat turi teisę valdyti Pensijų kaupimo įstatyme nustatytus valstybinio socialinio draudimo įmokos dalies kaupimo pensijų fondus, jeigu jos atitinka Lietuvos Respublikos pensijų kaupimo įstatymo nustatytus reikalavimus.

6. Šio straipsnio 1 dalyje nurodytos valdymo įmonės negali verstis kita, šiame straipsnyje nenurodyta, veikla.

4 straipsnis. Licencijos išdavimo tvarka

1. Bendrovė, pageidaujanti verstis pensijų kaupimo veikla, turi pateikti priežiūros institucijai prašymą. Kartu su prašymu pateikiami duomenys apie bendrovę, jos veiklą ir plėtrą, akcininkus, valdymo organų narius, pradinį kapitalą, įstatinį kapitalą ir kiti dokumentai bei duomenys, kurių detalų sąrašą nustato priežiūros institucija licencijavimo taisyklėse.

2. Priežiūros institucija gali atsisakyti išduoti licenciją, jeigu:

1) prašymas neatitinka nustatytų reikalavimų, pateikiami tikrovės neatitinkantys ar ne visi dokumentai ir jeigu duomenys arba įmonės veiklos planas yra nepakankamai pagrįsti;

2) bendrovės pradinis ar įstatinis kapitalas yra mažesni už šio įstatymo 7 straipsnyje nustatytą minimalų dydį arba netenkinami valdymo įmonės kapitalo pakankamumo reikalavimai;

3) bendrovės akcijų paketo turėtojai neatitinka šio įstatymo nustatytų reikalavimų arba nepateikia duomenų apie savo dalyvius, jų veiklą ir finansinę būklę;

4) bent vienas bendrovės darbuotojas yra Lietuvos Respublikoje veikiančios reguliuojamos rinkos operatoriaus, priežiūros institucijos ar Lietuvos centrinio vertybinių popierių depozitoriumo darbuotojas;

5) bendrovės valdybos narys, administracijos vadovas ar jo pavaduotojas nėra nepriekaištingos reputacijos, neturi priežiūros institucijos nustatytos kvalifikacijos ar darbo patirties;

6) bendrovės depozitoriumo valdybos narys, administracijos vadovas ar jo pavaduotojas nėra nepriekaištingos reputacijos, neturi priežiūros institucijos nustatytos kvalifikacijos ar darbo patirties;

7) bendrovės buveinė yra ne Lietuvos Respublikos teritorijoje;

8) tarp bendrovės ir kito asmens yra toks glaudus ryšys, kuris gali trukdyti priežiūros institucijai veiksmingai atlikti priežiūrą;

9) bendrovė yra glaudžiu ryšiu susijusi su asmeniu iš tokios ne valstybės narės, kurios teisės aktai, reglamentuojantys šio asmens veiklą, ar tų teisės aktų laikymosi užtikrinimo sunkumai gali trukdyti veiksmingai atlikti priežiūrą.

3. Priežiūros institucija apie sutikimą (kartu pateikiant licenciją) ar atsisakymą išduoti licenciją pareiškėjui turi pranešti per 3 mėnesius nuo visų dokumentų ir duomenų pateikimo.

Prašymo nagrinėjimo terminas skaičiuojamas nuo paskutinių dokumentų ar duomenų pateikimo. Atsisakymas išduoti licenciją turi būti motyvuotas raštu ir gali būti skundžiamas teismui.

4. Apie licencijos išdavimą ar panaikinimą priežiūros institucija turi pranešti Juridinių asmenų registro tvarkytojui ir paskelbti „Valstybės žinių“ priede „Informaciniai pranešimai“.

5 straipsnis. Valdymo įmonės valdymo organai

Be Akcinių bendrovių įstatyme nustatytų akcinėje bendrovėje ir uždarojoje akcinėje bendrovėje privalomų sudaryti valdymo organų, valdymo įmonėje turi būti sudaroma valdyba.

6 straipsnis. Veiklos reikalavimai

Valdymo įmonė privalo:

- 1) sąžiningai veikti dalyvių ir rinkos patikimumo interesais;
- 2) veikti rūpestingai, profesionaliai ir atsargiai;
- 3) turėti ir taikyti reikiamas priemones ir procedūras;
- 4) dalyviui pakankamai atskleisti su juo susijusią ir jam reikalingą informaciją;
- 5) stengtis išvengti interesų konfliktų, o kai jų išvengti neįmanoma, užtikrinti, kad su dalyviais būtų elgiamasi sąžiningai;
- 6) užtikrinti, kad jos valdymo procedūros ir buhalterinių įrašų bei apskaitos sistemos būtų patikimos ir kad iš jų būtų galima sužinoti visų sandorių šalis, turinį, laiką ir vietą, nustatyti, ar turtas investuojamas laikantis numatytų sąlygų ir teisės aktų;
- 7) atlikti vidaus kontrolę, kontroliuoti savo vadovų ir darbuotojų sudaromus perleidžiamųjų vertybinių popierių sandorius laikantis priežiūros institucijos nustatytos vidaus kontrolės vykdymo tvarkos;
- 8) atliktų operacijų dokumentus saugoti ne mažiau kaip 10 metų nuo jų atlikimo dienos, jeigu kiti teisės aktai nenustato ilgesnio termino;
- 9) turėti tokią organizacinę struktūrą, kad būtų išvengta valdymo įmonės interesų konflikto su dalyviais, dalyvių tarpusavio interesų konflikto;
- 10) užtikrinti, kad sprendimus dėl turto valdymo priimančys asmenys turėtų priežiūros institucijos nustatytą kvalifikaciją ir darbo patirtį.

7 straipsnis. Valdymo įmonės kapitalo reikalavimai

1. Valdymo įmonės nei pradinis, nei įstatinis kapitalas negali būti mažesni kaip 150 000 eurų. Tuo atveju, kai valdymo įmonės valdomų finansinių priemonių portfelių vertė viršija 250 000 000 eurų, valdymo įmonė privalo padidinti nuosavą kapitalą suma, kuri turi būti ne mažesnė kaip 0,02 procento dydžio, kuriuo viršijama 250 000 000 eurų valdomų finansinių priemonių portfelių vertė. Didėjant valdomų finansinių priemonių portfelių vertei, toks valdomo ir nuosavo kapitalo santykis turi būti užtikrinamas nuolat, kol nuosavo kapitalo dydis pasiekia 10 000 000 eurų.

2. Valdymo įmonės įstatinį kapitalą sudaro įstatuose nustatytas visiškai apmokėtas ir įstatymų nustatyta tvarka įregistruotas kapitalas. Registruojamas tik visiškai apmokėtas įstatinis kapitalas.

3. Turtiniai įnašai negali sudaryti daugiau kaip 20 procentų valdymo įmonės įstatinio kapitalo. Turtiniu įnašu gali būti tik nekilnojamasis turtas, būtinas tiesioginei valdymo įmonės veiklai.

4. Ne mažiau kaip 125 000 eurų valdymo įmonės nuosavo kapitalo turi būti investuota į diversifikuotą finansinių priemonių portfelį, kuriam taikomi šio įstatymo 46, 47 ir 49 straipsniuose nustatyti reikalavimai. Likusią nuosavo kapitalo dalį valdymo įmonė valdo savo nuožiūra, laikydamasi įstatymų ir kitų teisės aktų nustatytos tvarkos.

5. Valdymo įmonė privalo laikytis priežiūros institucijos nustatytų kapitalo pakankamumo reikalavimų.

8 straipsnis. Garantijų rezervas

1. Tuo atveju, kai valdymo įmonė prisiima įsipareigojimus garantuoti pensijų fondo dalyviams tam tikrą pajamingumą, turi būti sudaromas garantijų rezervas. Šio rezervo sudarymo,

investavimo ir naudojimo tvarka turi būti suderinta su priežiūros institucija. Priežiūros institucija turi teisę duoti nurodymus pakeisti ir (ar) papildyti garantijų rezervo sudarymo, investavimo ir naudojimo tvarką.

2. Garantijų rezervas investuojamas į diversifikuotą finansinių priemonių portfelį, kuriam taikomi šio įstatymo 46, 47 ir 49 straipsniuose nustatyti reikalavimai.

9 straipsnis. Priežiūros institucijos teisės

Priežiūros institucija turi teisę nustatyti:

- 1) konfidencialios informacijos saugojimo tvarką;
- 2) vidaus kontrolės atlikimo tvarką;
- 3) periodinių ataskaitų, kitų ataskaitų, pranešimų visuomenei ir priežiūros institucijai turinį ir pateikimo tvarką bei kitokios informacijos skelbimo tvarką;
- 4) valdymo įmonės kapitalo pakankamumo reikalavimus;
- 5) pradinio kapitalo ir grynųjų aktyvų apskaičiavimo tvarką ir principus;
- 6) sandorio šalies rizikos tikrinant, ar laikomasi diversifikavimo reikalavimų, skaičiavimo tvarką;
- 7) pensijų fondų valdymo perdavimo bei pensijų fondų panaikinimo ir panaikintų pensijų fondų turto pardavimo tvarką;
- 8) pensijų sąskaitų atidarymo, tvarkymo ir uždarymo bei apskaitos vienetų apskaitos tvarkymo reikalavimus;
- 9) papildomus pensijų įmokų ir į kitą pensijų fondą pervedamų piniginių lėšų konvertavimui į apskaitos vienetus (ir atvirkščiai) reikalavimus;
- 10) pensijų fondų taisyklių tvirtinimo tvarką;
- 11) šiame įstatyme numatytų leidimų ir licencijų išdavimo tvarką.

10 straipsnis. Valdymo įmonės teisė dalį savo funkcijų pavesti kitai įmonei

1. Valdymo įmonė, siekdama efektyvesnio valdymo, turi teisę dalį savo funkcijų, susijusių su pensijų fondų valdymu, pavesti atlikti kitai įmonei, turinčiai teisę teikti atitinkamas paslaugas, tik gavusi išankstinį priežiūros institucijos leidimą.

2. Pavesti atlikti dalį funkcijų galima tik tuo atveju, jeigu:

- 1) tai netrukdytų prižiūrėti valdymo įmonę ir nepakenktų dalyvių interesams;
- 2) priežiūros institucija su atitinkamos ne valstybės narės, kurioje licencijuotai įmonei yra pavedama dalis funkcijų, priežiūros institucija yra sudariusi susitarimą dėl keitimosi informacija;
- 3) valdymo įmonės vadovai visada gali stebėti įgaliotinio veiklą;
- 4) valdymo įmonė gali visada, kai to reikia dalyvių interesams, duoti įgaliotiniui papildomų nurodymų arba panaikinti įgaliojimą;
- 5) įgaliotinis yra kvalifikuotas ir gali atlikti nurodytas funkcijas;
- 6) valdymo įmonės pensijų fondo taisyklėse nurodyta, kokias funkcijas leista pavesti atlikti kitai įmonei.

3. Valdymo įmonė neturi teisės pavesti kitiems asmenims tiek savo funkcijų, kad pačiai jų iš esmės nebeliktų. Draudžiama investicinių sprendimų priėmimo funkciją pavesti depozitoriumui, kuris saugo tos valdymo įmonės valdomų pensijų fondų turtą, ar kitiems asmenims, turintiems priešingų interesų, galinčių susikirsti su valdymo įmonės ar dalyvių interesais.

4. Dalies funkcijų atlikimo pavedimas kitiems asmenims valdymo įmonės nuo atsakomybės neatleidžia.

11 straipsnis. Valdymo įmonės akcijų paketo įsigijimas ir perleidimas

Valdymo įmonės akcijų paketo įsigijimui ir perleidimui *mutatis mutandis* taikomi Lietuvos Respublikos kolektyvinio investavimo subjektų įstatymo 10 straipsnio reikalavimai.

12 straipsnis. Priežiūros institucijos išduodami leidimai

1. Priežiūros institucija išduoda šiuos išankstinius leidimus:

- 1) depozitoriumui pakeisti;

- 2) pensijų turto valdymui perduoti kitai valdymo įmonei;
- 3) sutarčiai su depozitoriumu sudaryti ar pakeisti;
- 4) valdymo įmonei reorganizuoti ar pertvarkyti;
- 5) valdymo įmonei likviduoti visuotinio akcininkų susirinkimo sprendimu;
- 6) valdymo įmonės akcijų paketui įsigyti ar padidinti;
- 7) pensijų fondui panaikinti;
- 8) valdymo funkcijų dalį pavesti kitai įmonei.

2. Priežiūros institucija leidimo gali neišduoti tik tuo atveju, jeigu tai prieštarautų teisės aktams arba pažeistų dalyvių interesus.

13 straipsnis. Valdymo įmonės auditas

Valdymo įmonės auditui taikomi Lietuvos Respublikos audito įstatymo ir Lietuvos Respublikos finansų įstaigų įstatymo nustatyti reikalavimai.

14 straipsnis. Draudimai perleisti pensijų turtą

1. Pensijų turtas negali būti perleistas jį valdančiai valdymo įmonei, tokios įmonės vadovui, valdybos, stebėtojų tarybos nariams ar įmonės darbuotojams (ir jų sutuoktiniams). Taip pat draudžiama iš šioje dalyje nurodytų asmenų įsigyti turtą pensijų fondo lėšomis.

2. Pensijų turtas negali būti skolinamas, įkeičiamas, juo negalima garantuoti ar laiduoti kitų asmenų įsipareigojimų. Tai nereiškia, kad draudžiama įsigyti nevisiškai apmokėtų perleidžiamųjų vertybinių popierių, pinigų rinkos priemonių ar kitų šio įstatymo 46 straipsnyje nurodytų investavimo objektų.

3. Pensijų fondo lėšomis negali būti sudaromi sandoriai dėl perleidžiamųjų vertybinių popierių, pinigų rinkos priemonių ar kitų investicinių priemonių, kurių jis neturi, pardavimo.

4. Valdymo įmonė, veikianti pensijų fondo lėšomis, negali skolintis, išskyrus paskolas iki 10 procentų gryųjų aktyvų vertės iki 3 mėnesių terminui, kurios būtinos likvidumui palaikyti. Tai nereiškia draudimo skolintis užsienio valiutą, už kurią perkami perleidžiamieji vertybiniai popieriai ar pinigų rinkos priemonės, jeigu paskolos grąžinimui užtikrinti paskolos davėjui duodama ne mažesnė suma kita valiuta.

15 straipsnis. Paslaugų siūlymas ir reklama

1. Valdymo įmonei, kitiems jos įgaliotiems ar kitaip su ja susijusiems asmenims draudžiama skelbti informaciją, kuri yra neteisinga, neišsami ar gali būti klaidinanti.

2. Valdymo įmonė, kiti jos įgalioti ar kitaip su ja susiję asmenys gali daryti pareiškimus, naudodami prognozuojamus skaičius tik priežiūros institucijos nustatyta tvarka.

3. Teikdama informaciją potencialiam ar esamam dalyviui apie galimas pensijų išmokas, valdymo įmonė, jos atstovai ar kitaip su ja susiję asmenys turi teisę naudoti pensijų skaičiuoklę, kuri turi atitikti šiuos reikalavimus:

- 1) pateikiama informacija privalo būti aiški ir neklaidinanti;
- 2) turi būti pateikiamos prielaidos, kuriomis remiantis atliekami skaičiavimai;
- 3) turi būti pateikiami paaiškinimai, kaip suprasti skaičiavimo rezultatus;
- 4) turi būti pateikiamas taikomų apskaičiavimo metodų aprašymas;
- 5) šalia skaičiavimo rezultatų turi būti įspėjimas, kad valdymo įmonė jų negarantuoja.

4. Valdymo įmonė, kuri prisiima įsipareigojimus dalyviams garantuoti tam tikrą pajamingumą, turi teisę daryti pareiškimus naudodama prognozuojamus skaičius, skelbti informaciją apie numatomas investicines pajamas ir kitas su tuo susijusias prognozes, neviršydama prisiimtų įsipareigojimų.

5. Pensijų kaupimo veiklos reklamoje gali būti tik pensijų fondo taisyklėse ir periodinėse ataskaitose esanti informacija. Reklamos tikslais valdymo įmonė gali parengti ir platinti sutrumpintas pensijų fondo taisykles, kuriose gali būti tik priežiūros institucijos patvirtintose pensijų fondo taisyklėse esanti informacija.

6. Valdymo įmonės, jos įgaliotų ar kitaip su ja susijusių asmenų skelbiamos reklamos turinys ir forma turi būti iš anksto suderinti su priežiūros institucija. Priežiūros institucija privalo

uždrausti skelbti neteisingą, klaidinančią ar neišsamią reklamą ir įpareigoti paneigti, patikslinti ar papildyti jau paskelbtą tokią reklamą.

7. Valdymo įmonė yra atsakinga už tinkamą asmenų, teikiančių informaciją apie pensijų kaupimo veiklą ir (ar) sudarančių pensijų kaupimo sutartis, parinkimą bei apmokymą ir turi užtikrinti, kad šie asmenys būtų reikiamos kvalifikacijos. Priežiūros institucija turi teisę nustatyti asmenų, teikiančių informaciją apie pensijų kaupimo veiklą ir (ar) sudarančių pensijų kaupimo sutartis valdymo įmonės vardu, kvalifikacinius reikalavimus.

8. Teikti informaciją apie pensijų kaupimo veiklą ir (ar) sudaryti pensijų kaupimo sutartis valdymo įmonės vardu gali tik nepriekaištingos reputacijos ir pensijų kaupimo veiklą reglamentuojančius teisės aktus išmanantys asmenys.

9. Asmenys, rengiantys ir (ar) platinantys viešam platinimui ar visuomenei skirtus tyrimus apie pensijų kaupimą pensijų fonduose ar kitą informaciją, kuria rekomenduojama ar siūloma pasirinkti pensijų fondą, priežiūros institucijos nustatyta tvarka turi užtikrinti, kad tokia informacija būtų neklaidinanti, pateikiama išsamiai ir teisingai, viešai atskleisti savo interesus ir nurodyti interesų konfliktus, susijusius su pensijų fondais ir (ar) jų valdytojais, su kuriais susijusi ta informacija.

16 straipsnis. Valdymo įmonėms taikomos poveikio priemonės

1. Priežiūros institucija turi teisę taikyti valdymo įmonėms šias poveikio priemones:

- 1) įspėti dėl veiklos trūkumų bei pažeidimų ir nustatyti jų pašalinimo terminus;
- 2) skirti šiame įstatyme nustatytas baudas;
- 3) apriboti teisę pensijų fondo sąskaita sudaryti sandorius dėl investicinių priemonių įsigijimo;
- 4) paskirti laikinąjį priežiūros institucijos atstovą veiklai prižiūrėti;
- 5) įpareigoti pakeisti valdymo įmonės vadovą;
- 6) įpareigoti valdymo įmonę pensijų fondo valdymą perduoti kitai valdymo įmonei;
- 7) sustabdyti licencijos teikti vieną, kelias ar visas paslaugas galiojimą tol, kol egzistuoja pagrindas licencijos sustabdymui; išnykus licencijos sustabdymo pagrindui, priežiūros institucija nedelsdama, bet ne vėliau kaip per 5 darbo dienas nuo tada, kai įsitikino, kad pagrindas išnyko, atnaujina licencijos teikti vieną, kelias ar visas paslaugas galiojimą;
- 8) panaikinti licencijos teikti vieną, kelias ar visas paslaugas galiojimą.

2. Priežiūros institucija turi teisę skirti Lietuvos Respublikos administracinių teisės pažeidimų kodekse numatytas nuobaudas valdymo įmonės vadovams ar darbuotojams.

3. Priežiūros institucija turi teisę taikyti depozitoriumui šio straipsnio 1 dalies 1 ir 2 punktuose nurodytas poveikio priemones.

17 straipsnis. Poveikio priemonių taikymo pagrindas

1. Šio įstatymo nustatytos poveikio priemonės gali būti taikomos esant bent vienam iš šių pagrindų:

- 1) valdymo įmonė priežiūros institucijai pateikė neteisingą informaciją;
- 2) priežiūros institucijai nepateikta priežiūrai atlikti būtina informacija ar dokumentai;
- 3) nebetenkinamos sąlygos, kuriomis remiantis buvo išduota licencija;
- 4) pažeisti Lietuvos Respublikos įstatymai ar kiti teisės aktai;
- 5) valdymo įmonė nesugeba įvykdyti savo įsipareigojimų dalyviams arba yra duomenų, kad nesugebės to padaryti ateityje.

2. Priežiūros institucija taiko poveikio priemones Finansinių priemonių rinkų įstatymo nustatyta tvarka.

3. Sprendimas taikyti poveikio priemones gali būti priimtas, jeigu praėjo ne daugiau kaip 2 metai nuo pažeidimo padarymo dienos, o esant tęstiniam ar trunkamajam pažeidimui, – nuo paskutinių tęstinio pažeidimo veiksmų atlikimo dienos ar trunkamojo pažeidimo paaiškėjimo dienos.

18 straipsnis. Laikinasis atstovas veiklai prižiūrėti

1. Neatidėliotinais atvejais, siekdama išvengti pensijų turto nuvertėjimo ar kitokio jo netekimo, priežiūros institucija turi teisę paskirti savo laikinąjį atstovą valdymo įmonės veiklai prižiūrėti.

2. Valdymo įmonės vadovai, prieš imdamiesi priežiūros institucijos sprendime dėl laikinojo atstovo veiklai prižiūrėti paskyrimo išvardytų veiksmų, turi gauti laikinojo atstovo veiklai prižiūrėti sutikimą.

3. Laikinasis atstovas veiklai prižiūrėti atšaukiamas, kai:

- 1) nustatoma, kad valdymo įmonė gali patikimai veikti;
- 2) valdymo įmonei iškeliamas bankroto byla;
- 3) panaikinamas valdymo įmonės licencijos galiojimas.

19 straipsnis. Licencijos galiojimo panaikinimas

Priežiūros institucija turi teisę panaikinti valdymo įmonei išduotos licencijos galiojimą, jeigu:

- 1) šio įstatymo nustatyta tvarka pritaikoma tokia poveikio priemonė;
- 2) licencijos turėtojas pats raštu kreipiasi dėl licencijos galiojimo panaikinimo;
- 3) licencijos turėtojas per 12 mėnesių nuo licencijos išdavimo nepradedą pensijų kaupimo veiklos ar daugiau kaip 6 mėnesiams nutraukia šią veiklą.

20 straipsnis. Valdymo įmonės reorganizavimo, pertvarkymo proceso ypatumai

1. Prieš priimant sprendimą reorganizuoti, pertvarkyti valdymo įmonę, turi būti gautas priežiūros institucijos leidimas.

2. Valdymo įmonės reorganizavimo sąlygose, be kitos Lietuvos Respublikos civilinio kodekso (toliau – Civilinis kodeksas), Akcinių bendrovių įstatymo reikalaujamos informacijos, turi būti nurodomas pensijų fondų ir jų dalyvių skaičius, pateikiami duomenys apie perduodamus ir priimamus valdyti pensijų fondus ir jų turtą, apie valdymo įmonės nuosavą turtą, depozitoriumą, taip pat valdymo įmonės prievolių perdavimo ir priėmimo sąlygos ir terminai, turtinės ir neturtinės pensijų fondų dalyvių teisės po reorganizavimo, šių teisių ir pareigų įgijimo terminai. Reorganizavimo sąlygoms turi pritarti visuotinis reorganizuojamos valdymo įmonės akcininkų susirinkimas ir priežiūros institucija.

3. Apie reorganizavimą, pertvarkymą valdymo įmonė privalo paskelbti priežiūros institucijos nustatyta tvarka.

4. Po reorganizavimo, pertvarkymo veiksiančios valdymo įmonės turi iš naujo gauti licenciją. Jeigu po reorganizavimo ar pertvarkymo veiksianti valdymo įmonė negauna licencijos, visuotinio akcininkų susirinkimo sprendimas dėl reorganizavimo ar pertvarkymo laikomas negaliojančiu.

5. Informacija apie reorganizavimo, pertvarkymo eigą ir terminus turi būti pateikiama kiekvienam to pareikalavusiam valdymo įmonės akcininkui, pensijų fondo dalyviui, priežiūros institucijai.

6. Reorganizuojama valdymo įmonė, gavusi priežiūros institucijos leidimą ir laikydamasi jos nustatytos tvarkos, gali be pensijų fondų dalyvių sutikimo perduoti pensijų fondų valdymą kitai valdymo įmonei, jeigu ši perima visus atitinkamų pensijų fondų taisyklėse ir pensijų kaupimo sutartyse numatytus įsipareigojimus pensijų fondų dalyviams.

21 straipsnis. Valdymo įmonės bankroto proceso ypatumai

1. Valdymo įmonės bankroto procedūra gali būti vykdoma tik teismo tvarka.

2. Priežiūros institucija turi teisę paduoti teismui pareiškimą dėl bankroto bylos valdymo įmonei iškėlimo.

3. Teismas ne vėliau kaip per 15 dienų nuo pareiškimo gavimo dienos turi priimti nutartį iškelti bankroto bylą arba atsisakyti ją iškelti. Priėmęs nutartį iškelti bankroto bylą, teismas arba teisėjas privalo apie tai nedelsdami pranešti priežiūros institucijai.

4. Valdymo įmonės administratorius priežiūros institucijos nustatyta tvarka organizuoja pensijų fondų valdymo perdavimą kitai valdymo įmonei. Administratorius turi teisę perduoti pensijų

fondo valdymą kitai valdymo įmonei be dalyvių sutikimo, jeigu pensijų fondą priimanti valdymo įmonė perima visus įsipareigojimus dalyviams.

5. Iš pensijų fondo valdymo santykių atsirandantys dalyvių reikalavimai valdymo įmonei turi būti patenkinami iš valdymo įmonės nuosavo turto pirmiausia įstatymų nustatyta tvarka atlyginus įkaito turėtojų, bet prieš pradedant tenkinti kitų valdymo įmonės kreditorių reikalavimus.

22 straipsnis. Valdymo įmonės likvidavimo proceso ypatumai

1. Visuotinio akcininkų susirinkimo sprendimu valdymo įmonė gali būti likviduojama tik tuo atveju, jeigu ji visų pensijų fondų valdymą priežiūros institucijos nustatyta tvarka yra perdavusi kitai valdymo įmonei arba jeigu ji priežiūros institucijos leidimu ir jos nustatyta tvarka yra panaikinusi visus pensijų fondus dėl ketinimo likviduoti valdymo įmonę. Valdymo įmonė gali be dalyvių sutikimo perduoti pensijų fondo valdymą kitai valdymo įmonei, jeigu pensijų fondo valdymą perimanti valdymo įmonė prisiima visus įsipareigojimus dalyviams.

2. Ne vėliau kaip per 3 dienas po visuotinio akcininkų susirinkimo sprendimo likviduoti valdymo įmonę priėmimo apie tai turi būti raštu pranešta priežiūros institucijai ir Juridinių asmenų registro tvarkytojui ir nurodomi paskirto likvidatoriaus duomenys.

3. Apie likvidavimą valdymo įmonė privalo paskelbti priežiūros institucijos nustatyta tvarka. Informacija apie valdymo įmonės likvidavimo eigą ir terminus turi būti pateikta kiekvienam to pareikalavusiam valdymo įmonės akcininkui, jos valdomo pensijų fondo dalyviui ir priežiūros institucijai.

4. Likviduojamos valdymo įmonės likvidatorius yra atsakingas už neperduotų kitoms valdymo įmonėms valdyti pensijų fondų pensijų turto padalijimą.

5. Likviduota valdymo įmonė gali būti išregistruota iš Juridinių asmenų registro tik baigus jos valdytų pensijų fondų pensijų turto padalijimą.

TREČIASIS SKIRSNIS PENSIJŲ FONDAS IR JO DALYVIAI

23 straipsnis. Pensijų fondo sudarymas ir pensijų fondo taisyklės

1. Pensijų kaupimo veikla valdymo įmonės valdomuose pensijų fonduose grindžiama pensijų fondo taisyklėmis.

2. Pensijų fondo taisyklės tvirtina valdymo įmonės valdyba sprendimu. Valdymo įmonė pensijų kaupimo dalyvių įmokas į pensijų fondą gali pradėti rinkti tik po to, kai pensijų fondo taisyklės patvirtina priežiūros institucija jos nustatyta tvarka.

3. Pensijų fondo taisyklėse turi būti nurodyta:

1) pensijų fondo pavadinimas (iš jo turi būti aišku, kad tai papildomo savanoriško pensijų kaupimo fondas);

2) įstojimo į pensijų fondą, išstojimo iš jo ir kitokios dalyvavimo pensijų fonde baigties, sustabdymo ir atnaujinimo sąlygos ir tvarka;

3) pensijų fondo dalyvių teisės ir pareigos;

4) valdymo įmonės teisės ir pareigos;

5) pensijų išmokų mokėjimo būdai ir jų pasirinkimo galimybės, pensijų išmokų mokėjimo tvarka, amžius, suteikiantis teisę įgyti papildomą pensiją;

6) pensijų fondo grynąjų aktyvų apskaičiavimo, apskaitos vieneto vertės apskaičiavimo taisyklės ir skelbimo tvarka;

7) pensijų įmokų ir į kitą pensijų fondą ar pensijų kaupimo bendrovę pervedamų pensijų fondo dalyviui priklausančių piniginių lėšų konvertavimo į apskaitos vienetų tvarka, taip pat apskaitos vienetų konvertavimo į pinigus ir pinigų išmokėjimo asmenims, turintiems teisę juos gauti, taisyklės;

8) pensijų fondo investavimo strategija;

9) pensijų sąskaitų atidarymo, tvarkymo ir uždarymo bei apskaitos vienetų tose sąskaitose apskaitos tvarka;

10) atlyginimo valdymo įmonei ir depozitoriumui apskaičiavimo metodika, dydis ir mokėjimo tvarka; kitų išlaidų, dengiamų iš pensijų turto, baigtinis sąrašas ir apskaičiavimo metodika;

11) valdymo įmonės pensijų fondo valdymo veiklos ir pensijų sąskaitų ataskaitų pateikimo pensijų fondo dalyviams šio įstatymo numatytais atvejais tvarka, taip pat kitų pensijų fondo pranešimų pateikimo pensijų fondo dalyviams formos ir tvarka;

12) pensijų kaupimo sutarčių sudarymo, keitimo ir nutraukimo sąlygos ir tvarka;

13) perėjimo į kitą tos pačios ar kitos valdymo įmonės valdomą pensijų fondą tvarka ir šio įstatymo 35 straipsnio 5 dalyje nustatytas laikotarpis, per kurį valdymo įmonė turi pervesti dalyviui priklausančias lėšas;

14) depozitoriumo pavadinimas, buveinė, teisės ir pareigos;

15) depozitoriumo pakeitimo sąlygos ir tvarka;

16) pensijų fondo taisyklių pakeitimo tvarka;

17) pensijų fondo panaikinimo sąlygos ir tvarka, panaikinto pensijų fondo turto padalijimo tvarka;

18) kitos priežiūros institucijos nustatytos sąlygos ir duomenys.

4. Pensijų fondo taisyklėse gali būti ir kitų nuostatų, neprieštaraujančių šiam įstatymui ir priežiūros institucijos nustatytiems reikalavimams.

5. Valdymo įmonė privalo sudaryti galimybes visiems asmenims susipažinti su priežiūros institucijos patvirtintomis pensijų fondų taisyklėmis ir jų pakeitimais.

6. Valdymo įmonė privalo raštu pranešti kiekvienam valdomo pensijų fondo dalyviui apie atitinkamo pensijų fondo taisyklių pakeitimus ne vėliau kaip prieš 20 dienų iki pakeitimų įsigaliojimo. Pensijų fondo taisyklių pakeitimai įsigalioja praėjus 30 dienų nuo jų patvirtinimo priežiūros institucijoje.

24 straipsnis. Pensijų fondo investavimo strategija

1. Pensijų fondo investavimo strategijoje turi būti numatyta pensijų turto investavimo tvarka ir sritys, rizikos vertinimo metodai, rizikos valdymo principai, naudojamos rizikos valdymo procedūros ir būdai, strateginis pensijų turto paskirstymas pagal turimą su pensijų kaupimo sutartimis susijusių išpareigojimų trukmę ir kilmę.

2. Valdymo įmonė ne rečiau kaip kartą per 3 metus turi peržiūrėti pensijų fondo investavimo strategiją ir prireikus ją pakeisti.

25 straipsnis. Pensijų fondo dalyvis

Pensijų fondo dalyviu tampama įsigaliojus pensijų kaupimo sutarčiai.

26 straipsnis. Pensijų fondo dalyvio teisės

1. Pensijų fondo dalyvis turi teisę:

1) nutraukti pensijų kaupimo sutartį;

2) gauti įstatymų nustatytą su valdymo įmonės veikla susijusią informaciją;

3) gauti informaciją apie jo pensijų sąskaitos būklę, lėšų investavimo strategiją ir pagal ją gautą investicinę grąžą, taip pat valdymo įmonės finansinės veiklos audito išvadas ir kitą šio įstatymo nustatytą informaciją;

4) gauti šio įstatymo nustatytas pensijų išmokas;

5) šio įstatymo nustatyta tvarka nukelti pensijų išmokų mokėjimą;

6) testamentu palikti jam priklausančią pensijų turto dalį;

7) kitas įstatymuose, pensijų fondo taisyklėse ir pensijų kaupimo sutartyje nustatytas teises.

2. Šio straipsnio 1 dalyje nurodytas teises pensijų fondo dalyvis turi ir tuo atveju, kai jis pats nemoka įmokų ar už jį įmokos nemokamos.

27 straipsnis. Pensijų kaupimo sutartis

1. Pensijų kaupimo sutartis – sutartis tarp valdymo įmonės ir dalyvio dėl pensijų įmokų kaupimo dalyvio pasirinktame valdymo įmonės valdomame pensijų fonde pagal pensijų fondo

taisyklės. Prieš asmeniui sudarant pensijų kaupimo sutartį, jis turi būti supažindintas su pensijų fondo, kurio dalyviu jis taps įsigaliojus pensijų kaupimo sutarčiai, taisyklėmis. Pensijų fondo taisyklės yra neatskiriama pensijų kaupimo sutarties dalis.

2. Pensijų kaupimo sutartis turi būti sudaroma rašytine forma.

3. Pensijų kaupimo sutartyje turi būti numatyta pensijų fondo dalyvio teisė įstatymų nustatyta tvarka vienašališkai nutraukti pensijų kaupimo sutartį.

4. Valdymo įmonė neturi teisės nutraukti pensijų kaupimo sutarties be pensijų fondo dalyvio sutikimo, išskyrus šio įstatymo nustatytus atvejus.

5. Valdymo įmonė tvarko pensijų fondų dalyvių ir asmenų, gaunančių pensijų išmokas, sąrašus. Šių sąrašų duomenys yra slapti. Kiekvieno pensijų fondo sąrašai tvarkomi atskirai. Sąrašų tvarkymo taisyklės ir turinį nustato valdymo įmonė. Sąrašų tvarkymo taisyklės ir sąrašų turinys turi būti patvirtinti valdymo įmonės valdybos.

6. Pensijų kaupimo sutartis įsigalioja nuo jos sudarymo ir pirmosios įmokos įmokėjimo, jeigu vėlesnė įsigaliojimo data nenumatyta pačioje sutartyje.

7. Sudarius pensijų kaupimo sutartį, valdymo įmonė kiekvienam pensijų fondo dalyviui atidaro asmeninę pensijų sąskaitą.

28 straipsnis. Pensijų kaupimo sutarties turinys

1. Pensijų kaupimo sutartyje turi būti nurodyta:

1) sutarties numeris, sudarymo data ir vieta;

2) sutarties šalys (valdymo įmonės pavadinimas, kodas, buveinės adresas, priežiūros institucijos išduotos licencijos numeris, atstovo vardas ir pavardė; dalyvio vardas, pavardė, asmens kodas, gimimo data, gyvenamosios vietos adresas);

3) sutarties dalykas;

4) pensijų fondo pavadinimas ir priežiūros institucijoje patvirtintų pensijų fondo taisyklių registracijos numeris bei patvirtinimo data;

5) sutarties šalių teisės ir pareigos, iš jų – kiekvienos šalies pareiga pasikeitus sutartyje nurodytiems rekvizitams (gyvenamosios vietos ar buveinės adresui, vardui, pavardai ar pavadinimui, pinigų sąskaitos numeriui banke ir pan.) apie tai informuoti kitą šalį;

6) pensijų įmokų dydis, mokėjimo būdas, tvarka ir terminai;

7) pensijų išmokų mokėjimo sąlygos;

8) valdymo įmonės atsakomybė už savo įsipareigojimų nevykdymą;

9) sutarties pakeitimo tvarka ir sąlygos;

10) sutarties nutraukimo tvarka ir sąlygos, iš jų – dalyvio teisė bet kada panorėjus nutraukti pensijų kaupimo sutartį;

11) ginčų tarp sutarties šalių sprendimo tvarka;

12) sutarties galiojimo terminas ir galiojimo pasibaigimo pagrindai;

13) nuoroda, kad pensijų fondo taisyklės, pagal kurias yra sudaryta pensijų kaupimo sutartis, yra neatskiriama šios sutarties dalis;

14) sutarties šalių rekvizitai.

2. Pensijų kaupimo sutartyje gali būti ir kitų, šio straipsnio 1 dalyje nepaminėtų, nuostatų, neprieštaraujančių Civiliniam kodeksui, šiam įstatymui, kitiems Lietuvos Respublikos įstatymams ir teisės aktams, priežiūros institucijos nustatytiems reikalavimams, valdymo įmonės įstatams ir pensijų fondo taisyklėms, pagal kurias sudaroma (sudaryta) pensijų kaupimo sutartis.

3. Pensijų kaupimo sutartyje šalys negali nustatyti tokių sąlygų, kurios pablogintų pensijų fondo dalyvio padėtį, palyginti su ta, kurią nustato šis ir kiti Lietuvos Respublikos įstatymai.

29 straipsnis. Pensijų įmokos

1. Pensijų įmokos mokamos tik pinigais.

2. Darbdavys gali mokėti visą įmoką ar jos dalį darbuotojo naudai.

3. Įmokų mokėjimo nutraukimas ar kiti mokėjimo pažeidimai negali būti pagrindas nutraukti pensijų kaupimo sutartį ar apriboti pensijų fondo dalyvių nuosavybės teisę į pensijų turtą. Tokiu atveju dalyvis turi visas teises, numatytas šio įstatymo 26 straipsnio 1 dalyje.

4. Tais atvejais, kai įmokas moka ne pats pensijų fondo dalyvis, įmokos tampa pensijų fondo dalyvio nuosavybe nuo to momento, kai į apskaitos vienetus konvertuotos įmokos įrašomos į pensijų sąskaitą.

5. Draudžiama to paties pensijų fondo dalyvio vardu vienu metu mokėti pensijų įmokas ir gauti pensijų išmokas.

30 straipsnis. Pensijų sąskaitos

1. Valdymo įmonė privalo kiekvienam dalyviui atidaryti pensijų sąskaitą. Informacija apie pensijų sąskaitas yra slapta.

2. Pensijų sąskaitos atidaromos, tvarkomos ir uždaromos, apskaitos vienetai į jas įrašomi pensijų fondo taisyklėse nustatyta tvarka. Priežiūros institucija nustato pensijų sąskaitų atidarymo, tvarkymo ir uždarymo bei apskaitos vienetų apskaitos tvarkymo principus.

31 straipsnis. Pensijų turtas

1. Pensijų turtas yra dalyvių bendroji dalinė nuosavybė. Dalyvio dalis bendrojoje nuosavybėje nustatoma atsižvelgiant į jo asmeninėje pensijų sąskaitoje įrašytų apskaitos vienetų skaičių.

2. Valdymo įmonė pensijų turtą valdo, naudoja ir juo disponuoja turto patikėjimo teisės pagrindais.

3. Kiekvieno pensijų fondo pensijų turtas įtraukiamas į apskaitą atskirai nuo nuosavo valdymo įmonės turto ir kito tos pačios valdymo įmonės valdomo pensijų fondo pensijų turto.

4. Į pensijų turtą draudžiama nukreipti išieškojimą pagal valdymo įmonės ir pensijų fondo dalyvių prievoles.

5. Po pensijų fondo dalyvio mirties jam priklausanti pensijų turto dalis paveldima įstatymų nustatyta tvarka. Kai mirusiam pensijų fondo dalyviui priklausiusią pensijų turto dalį paveldi to paties pensijų fondo dalyvis, pensijų sąskaitoje įrašytai paveldimai turto daliai tenkantys apskaitos vienetai į pinigus nekonvertuojami, jeigu pensijų fondo dalyvis raštu nereikalauja ko kita.

6. Dėl pensijų turto gali būti sudaromi tik šiame įstatyme nustatyti sandoriai.

7. Kiekvieno pensijų fondo gryųjų aktyvų vertė turi būti apskaičiuojama tam, kad būtų galima nustatyti pensijų fondo apskaitos vienetų vertę.

8. Pensijų fondo gryųjų aktyvų vertė apskaičiuojama ir pensijų fondo apskaitos vienetų vertė nustatoma kiekvieną darbo dieną pensijų fondo taisyklėse nustatyta tvarka. Kartą per mėnesį apskaičiuojama vidutinė praėjusio mėnesio apskaitos vieneto vertė. Priežiūros institucija turi teisę nustatyti pensijų fondo gryųjų aktyvų apskaičiavimo tvarką ir principus.

32 straipsnis. Dalyvavimo pensijų fonde pabaiga

1. Dalyvavimas pensijų fonde pasibaigia, kai:

- 1) valdymo įmonė įvykdo savo įsipareigojimus pensijų fondo dalyviui;
- 2) dalyvis išstoja iš pensijų fondo;
- 3) dalyvis pereina į kitą pensijų fondą;
- 4) dalyvis miršta;
- 5) pensijų fondas panaikinamas.

2. Dalyvio išstojimu iš pensijų fondo laikoma pensijų kaupimo sutarties nutraukimas dalyvio iniciatyva, nepereinant į kitą pensijų fondą.

3. Pensijų fondo taisyklėse gali būti numatytas draudimas išstoti iš pensijų fondo, iki sukaks pensinis amžius, taip pat gali būti numatytas minimalus privalomas dalyvavimo pensijų fonde laikas, kuriam nepraėjus, asmuo neturi teisės išstoti iš pensijų fondo.

4. Iš pensijų fondo išstojančiam dalyviui turi būti išmokėta suma, gauta konvertavus jo pensijų sąskaitoje įrašytus apskaitos vienetus į pinigus. Už dalyvio išstojimą iš pensijų fondo valdymo įmonė gali imti 10 procentų atsiimamos sumos neviršijantį mokestį, jeigu tai numatyta pensijų fondo taisyklėse.

5. Valdymo įmonei, valdymo įmonės akcininkams, pensijų įmokų mokėtojui yra draudžiama tiesiogiai ar netiesiogiai riboti pensijų fondo dalyvio teisę išstoti iš pensijų fondo, išskyrus šio straipsnio 3 dalyje numatytą atvejį.

33 straipsnis. Dalyvio perėjimas į kitą pensijų fondą

1. Dalyvis turi teisę šio įstatymo nustatyta tvarka pereiti į kitą tos pačios ar kitos valdymo įmonės valdomą pensijų fondą.

2. Dalyvio perėjimas iš vieno pensijų fondo į kitą turi vykti laikantis sąlygų, numatytų to pensijų fondo, iš kurio jis pereina, ir to pensijų fondo, į kurį pereina, taisyklėse. Už dalyvio perėjimą į kitą pensijų fondą valdymo įmonė gali imti 10 procentų pervedamos sumos neviršijantį mokestį, jeigu tai numatyta pensijų fondo taisyklėse. Mokestis gali būti išskaičiuojamas iš dalyviui priklausančių piniginių lėšų, pervedamų į kitą pensijų fondą, arba imamas kitais pensijų fondo taisyklėse numatytais būdais. Dalyvis turi teisę bent vieną kartą per kalendorinius metus pereiti į kitą tos pačios valdymo įmonės valdomą pensijų fondą nemokamai (nedarant jokių atskaitymų), o į kitos valdymo įmonės valdomą pensijų fondą padengdamas tik valdymo įmonės, iš kurios valdomo pensijų fondo pereina, išlaidas, susijusias su asmens perėjimu į kitą pensijų fondą.

3. Jeigu valdymo įmonė pensijų turto valdymą ketina perduoti kitai valdymo įmonei, pensijų fondo, kurio pensijų turto valdymą ketinama perduoti, dalyvis per 3 mėnesius nuo tokio sprendimo priėmimo į kitą savo pasirinktą pensijų fondą perkeliamas nemokamai (nedarant jokių atskaitymų).

4. Valdymo įmonei, kurios valdomo pensijų fondo dalyvis pareiškia norą pereiti į kitą pensijų fondą, tos valdymo įmonės akcininkams ar įmokų mokėtojams draudžiama tiesiogiai ar netiesiogiai riboti šią dalyvio teisę.

5. Valdymo įmonė, iš kurios valdomo pensijų fondo dalyvis pereina į kitos valdymo įmonės valdomą pensijų fondą, perveda priimančiajai valdymo įmonei sumą, gautą dalyvio pensijų sąskaitoje įrašytus apskaitos vienetų konvertavus į pinigus ir išskaičius pensijų fondo taisyklėse numatytą mokestį už perėjimą į kitą pensijų fondą. Gauta suma, išskaičius iš jos atitinkamus to pensijų fondo, į kurį dalyvis pereina, taisyklėse numatytus mokesčius, konvertuojama į to pensijų fondo apskaitos vienetų. Pinigai į apskaitos vienetų konvertuojami ne vėliau kaip kitą darbo dieną po pinigų gavimo priimančiojoje valdymo įmonėje dienos. Šiuo atveju pinigai į apskaitos vienetų konvertuojami jų gavimo priimančiojoje valdymo įmonėje dieną esančia pensijų fondo, į kurį dalyvis pereina, apskaitos vienetų verte. Pensijų fondo, iš kurio dalyvis pereina į kitos valdymo įmonės valdomą pensijų fondą, valdymo įmonė tam dalyviui priklausančias lėšas priimančiajai valdymo įmonei perveda tik po to, kai dalyvis pensijų kaupimo sutartį, sudarytą su priimančiaja valdymo įmone, pateikia pensijų fondo, iš kurio jis pereina, valdymo įmonei.

6. Jeigu dalyvis pereina į kitą tos pačios valdymo įmonės valdomą pensijų fondą, jam priklausančios lėšos pervedamos į tą pensijų fondą, į kurį jis pereina šio straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka. Jeigu dalyvis pereina į kitą tos pačios valdymo įmonės valdomą pensijų fondą, sudaroma nauja pensijų kaupimo sutartis.

34 straipsnis. Pensijų fondo panaikinimas

1. Pensijų fondas gali būti panaikinamas valdymo įmonės valdybos arba teismo sprendimu.

2. Pensijų fondą jo valdymo įmonės valdybos sprendimu galima panaikinti esant bent vienai iš šių sąlygų:

1) valdymo įmonė yra įvykdžiusi visus įsipareigojimus jos valdomo pensijų fondo dalyviams;

2) visi jos valdomo pensijų fondo dalyviai pereina į kitą pensijų fondą;

3) valdymo įmonė likviduojama arba reorganizuojama.

3. Valdymo įmonė be dalyvių sutikimo gali panaikinti pensijų fondą tik šio straipsnio 4 dalyje numatytu atveju, taip pat tuo atveju, jeigu ji priežiūros institucijos nustatyta tvarka yra perdavusi pensijų turto valdymą ir įsipareigojimus pagal pensijų kaupimo sutartis kitai valdymo įmonei.

4. Jeigu valdymo įmonė panaikina pensijų fondą priežiūros institucijos leidimu ir jos nustatyta tvarka dėl visuotinio akcininkų susirinkimo sprendimo likviduoti ar reorganizuoti valdymo įmonę, dalyvių sutikimas pensijų fondui panaikinti nereikalingas.

5. Teismui pripažinus valdymo įmonę bankrutavusia ir priėmus nutartį likviduoti valdymo įmonę dėl bankroto, pensijų fondai, kurių pensijų turto valdymas ir įsipareigojimai pagal pensijų kaupimo sutartis nebuvo perduoti kitai valdymo įmonei iki nutarties likviduoti valdymo įmonę priėmimo, teismo nutartimi skelbiami panaikintais.

6. Jeigu pensijų fondo dalyvis per 3 mėnesius nuo sprendimo panaikinti pensijų fondą priėmimo dienos pareiškia norą pereiti į kitos valdymo įmonės valdomą pensijų fondą, į kitą pensijų fondą jis turi būti perkeliamas nemokamai (nedarant jokių atskaitymų).

7. Apie sprendimą panaikinti pensijų fondą valdymo įmonė ne vėliau kaip per 5 darbo dienas nuo šio sprendimo priėmimo dienos turi pranešti pensijų fondo dalyviams, įmokų mokėtojams ir priežiūros institucijai.

8. Jeigu pensijų fondas panaikinamas ir jo pensijų turto valdymas bei įsipareigojimai pagal pensijų kaupimo sutartis neperduodami kitai valdymo įmonei, panaikinto pensijų fondo pensijų turtas padalijamas dalyviams proporcingai jų pensijų sąskaitose įrašytų apskaitos vienetų kiekiui pagal jo būklę sprendimo panaikinti pensijų fondą priėmimo dieną arba pagal jo būklę teismo sprendimo likviduoti bankrutavusią valdymo įmonę priėmimo dieną. Visas panaikinto pensijų fondo pensijų turtas turi būti realizuotas ir su pensijų fondo dalyviais turi būti atsiskaityta už jį gautais pinigais. Panaikinto pensijų fondo pensijų turtas turi būti parduodamas reguliuojamoje rinkoje ar aukcione pagal priežiūros institucijos nustatytas taisykles.

35 straipsnis. Apskaitos vienetai ir jų konvertavimas

1. Pensijų fondo apskaitos vienetai išreiškia pensijų fondo dalyviui priklausančią pensijų turto dalį.

2. Mokamos pensijų įmokos, taip pat lėšos, pervestos į kitą pensijų fondą, į kurį pereina pensijų fondo dalyvis, turi būti konvertuojamos į apskaitos vienetus, o apskaitos vienetai įrašomi į pensijų sąskaitą. Pinigai į apskaitos vienetus konvertuojami ne vėliau kaip kitą darbo dieną po piniginių lėšų gavimo valdymo įmonėje dienos. Pinigai turi būti konvertuoti į apskaitos vienetus atitinkamo pensijų fondo apskaitos vienetų verte, esančia pinigų gavimo valdymo įmonėje dieną.

3. Kiekvienas pensijų fondas turi turėti savo apskaitos vienetus.

4. Apskaitos vienetai (jų dalys) nominaliosios vertės neturi. Apskaitos vieneto (jo dalies) vertė išreiškiama Lietuvos Respublikos valiuta – litais. Kiekvieno apskaitos vieneto vertė nustatoma padalijus pensijų fondo grynųjų aktyvų vertę iš bendro pensijų fondo apskaitos vienetų skaičiaus. Bendra visų pensijų fondo apskaitos vienetų vertė visada yra lygi to pensijų fondo grynųjų aktyvų vertei. Apskaitos vieneto (jo dalių) vertė turi būti nustatoma keturių skaičių po kablelio tikslumu ir apvalinama pagal matematines apvalinimo taisykles.

5. Jeigu šiame ar kituose Lietuvos Respublikos įstatymuose nustatytais atvejais turi būti išmokamos ar pervedamos pensijų fondo dalyvio sukauptos lėšos ar jų dalis, valdymo įmonė, gavusi atitinkamą dokumentą (ar įvykus numatytam juridiniam faktui), ne vėliau kaip kitą darbo dieną pensijų fondo dalyvio pensijų sąskaitoje įrašytus apskaitos vienetus konvertuoja į pinigus tos dienos apskaitos vienetų verte ir ne vėliau kaip per 7 darbo dienas juos išmoka arba pveda.

6. Apskaitos vienetai gali būti skaidomi į dalis ir pensijų fondo dalyvio pensijų sąskaitoje esančių sumų vertė, ir pensijų fondo grynųjų aktyvų vertė gali būti išreiškiamos apskaitos vienetų dalimis.

7. Pensijų įmokų ir į kitą pensijų fondą pervedamų pensijų fondo dalyviui priklausančių piniginių lėšų konvertavimo į apskaitos vienetus tvarka, taip pat apskaitos vienetų konvertavimo į pinigus ir pinigų išmokėjimo jų savininkams taisyklės nustatomos pensijų fondo taisyklėse. Konvertuojant pinigines lėšas į apskaitos vienetus, apskaitos vienetų skaičius gali būti išreiškiamas sveikosiomis ir trupmeninėmis dalimis pagal pensijų fondo taisykles. Priežiūros institucija turi teisę nustatyti papildomus reikalavimus pensijų įmokų ir į kitą pensijų fondą pervedamų pensijų fondo dalyviui priklausančių pinigų konvertavimui į apskaitos vienetus ir apskaitos vienetų konvertavimui į pinigus.

36 straipsnis. Pensijų išmokos

1. Teisė į pensijų išmokas įgyjama pensijų fondo dalyviui sulaukus pensijų fondo taisyklėse nurodyto pensinio amžiaus. Jis negali būti daugiau kaip 5 metais mažesnis už pensinį amžių, nustatytą valstybinei socialinio draudimo senatvės pensijai gauti.

2. Pensijų fondo dalyvis, Neįgalumo ir darbingumo nustatymo tarnybos prie Socialinės apsaugos ir darbo ministerijos pripažintas nedarbingu ar iš dalies darbingu (iki 2005 m. liepos 1 d. – Valstybinės medicininės socialinės ekspertizės komisijos pripažintas I arba II grupės invalidu), įgyja teisę į pensijų išmokas nuo darbingumo lygio nustatymo (invalidumo pripažinimo) dienos.

3. Pensijų fondo dalyvis turi teisę nukelti pensijų išmokų mokėjimą. Kad šis mokėjimas būtų nukeltas, pensijų fondo dalyvis ne vėliau kaip prieš 3 mėnesius, iki sukaks pensijų fondo taisyklėse numatytas pensinis amžius, turi pateikti valdymo įmonei rašytinį prašymą. Pensijų fondo dalyvis turi teisę kada panorėjęs raštu atšaukti pensijų išmokų mokėjimo atidėjimą. Šiuo atveju pensijų išmokos turi būti pradėtos mokėti ne vėliau kaip po 2 mėnesių nuo rašytinio prašymo atšaukti išmokų mokėjimo atidėjimą dienos.

4. Pensijų išmokos turi būti pradėdamos mokėti ne vėliau kaip per 3 mėnesius nuo dokumentų, patvirtinančių pensijų fondo dalyvio teisę į pensijų išmokas, pateikimo valdymo įmonei.

5. Iš pensijų sąskaitos negali būti daromos jokios šiame įstatyme nenumatytos išmokos.

37 straipsnis. Pensijų išmokų mokėjimo būdai ir tvarka

1. Pensijų išmokos pensijų fondo dalyvio pasirinkimu gali būti mokamos šiais būdais:

1) vienkartinė išmoka;

2) reguliariai dalimis konvertuojant pensijų sąskaitoje įrašytus apskaitos vienetų į pinigus ir juos išmokant, jeigu toks pensijų išmokos mokėjimo būdas yra numatytas pensijų fondo taisyklėse;

3) nuperkant anuitetą draudimo įmonėje, vykdančioje gyvybės draudimą.

2. Pensijų išmokų mokėjimo būdą pasirenka pensijų fondo dalyvis. Valdymo įmonė turi laiku pranešti dalyviui apie būtinybę pasirinkti pensijų išmokos mokėjimo būdą.

38 straipsnis. Anuitetas

1. Anuitetas perkamas pensijų fondo dalyvio pasirinktoje draudimo įmonėje, vykdančioje gyvybės draudimą, už jo pensijų sąskaitoje apskaičiuotas sumas.

2. Pensijų anuitetas įgyjamas, kai pensijų fondo dalyvis pasirašo draudimo sutartį su pensijų anuitetų mokėtoju. Pensijų anuitetų mokėtoju gali būti tik gyvybės draudimą vykdanči draudimo įmonė.

39 straipsnis. Atskaitymai iš pensijų turto

1. Atlyginimas valdymo įmonei už pensijų fondo valdymą, depozitoriumui už jo paslaugas mokamas iš pensijų turto, iš jo dengiamos ir kitos su pensijų fondo valdymu susijusios išlaidos.

2. Iš pensijų turto galima apmokėti tik tas išlaidas, kurios susijusios su pensijų fondo valdymu ir yra numatytos pensijų fondo taisyklėse. Šių išlaidų suma negali viršyti pensijų fondo taisyklėse nustatytų išlaidų ribų. Visos kitos pensijų fondo taisyklėse nenumatytos arba nustatytas ribas viršijančios išlaidos turi būti padengiamos iš valdymo įmonės lėšų.

40 straipsnis. Slapta informacija ir jos saugojimas

1. Informacija apie dalyvio įmokas, išmokas, jo sąskaitoje esančių apskaitos vienetų kiekį ir kita su dalyviu susijusi informacija, kurios atskleidimas gali padaryti žalą šiam asmeniui, laikoma slapta informacija. Valdymo įmonės ar depozitoriumo darbuotojai ir kiti asmenys, turintys teisę sužinoti šią informaciją, ją atskleisti gali tik šio įstatymo nustatytais atvejais.

2. Slapta informacija gali būti atskleista tik pačiam pensijų fondo dalyviui, jo įgaliotam asmeniui ir valstybės institucijoms, kurioms ji reikalinga funkcijoms atlikti ir kurių veiklą reglamentuojantys įstatymai numato galimybę tokią informaciją gauti.

KETVIRTASIS SKIRSNIS DEPOZITORIUMAS

41 straipsnis. Pareiga pensijų turtą perduoti depozitoriumui

1. Pensijų turtas privalo būti saugomas viename depozitoriume.
2. Depozitoriumas turi teisę savo funkcijas ar jų dalį perduoti kitiems depozitoriumams, bet tai jo neatleidžia nuo atsakomybės.

42 straipsnis. Depozitoriumo pareigos

1. Depozitoriumas privalo veikti pensijų fondo dalyvių naudai ir:
 - 1) vykdyti valdymo įmonės nurodymus, jei jie neprieštarauja teisės aktų ir pensijų fondo taisyklių reikalavimams;
 - 2) užtikrinti, kad įplaukos už perleistą pensijų turtą per nustatytą laiką atitektų pensijų fondui;
 - 3) užtikrinti, kad pensijų fondo įplaukos būtų naudojamos pagal teisės aktų ir pensijų fondo taisyklių reikalavimus;
 - 4) užtikrinti, kad lėšų konvertavimas į apskaitos vienetų ir apskaitos vienetų konvertavimas į lėšas vyktų pagal teisės aktų ir pensijų fondo taisyklių reikalavimus;
 - 5) užtikrinti, kad apskaitos vienetų vertė būtų skaičiuojama pagal teisės aktų ir pensijų fondo taisyklių reikalavimus.
2. Depozitoriumas apie visus pastebėtus teisės aktų ar pensijų fondo taisyklių pažeidimus privalo pranešti priežiūros institucijai ir valdymo įmonės stebėtojų tarybai ar valdybai (jei stebėtojų taryba nesudaroma).
3. Atlyginimas už depozitoriumo paslaugas negali būti didesnis už numatytąjį pensijų fondo taisyklėse.
4. Depozitoriumas atsako už žalą, padarytą pensijų fondo dalyviams ar valdymo įmonei dėl to, kad jis neatliko savo pareigų ar netinkamai jas atliko.

43 straipsnis. Pensijų turto valdymo perdavimas depozitoriumui

1. Jeigu valdymo įmonės teisė valdyti pensijų fondą sustabdoma arba pasibaigia jo valdymas, o kitai valdymo įmonei jis neperduodamas, valdymo įmonė privalo pranešti depozitoriumui apie teisės valdyti turtą sustabdymą ar pasibaigimą. Tokiu atveju pensijų turto valdymą laikinai perima jo depozitoriumas, kuris turi visas valdymo įmonės teises ir pareigas, jeigu įstatymai arba pensijų fondo taisyklės nenumato ko kita.
2. Depozitoriumas perima pensijų turto valdymą laikotarpiui, kuriam sustabdoma valdymo įmonės teisė valdyti pensijų fondą. Tuo atveju, kai valdymo įmonės teisė valdyti pensijų fondą pasibaigia, depozitoriumas pensijų turto valdymą privalo perduoti kitai valdymo įmonei per 3 mėnesius nuo pensijų turto valdymo perėmimo dienos. Jeigu per 3 mėnesius pensijų turto valdymas kitai valdymo įmonei neperduodamas, pensijų fondas turi būti panaikinamas ir jo pensijų turtas padalijamas jo dalyviams šio įstatymo 34 straipsnio 8 dalies ir priežiūros institucijos nustatyta tvarka.

44 straipsnis. Valdymo įmonės atskyrimas nuo depozitoriumo

1. Depozitoriumas negali kartu verstis ir valdymo įmonės veikla, išskyrus šio įstatymo 43 straipsnyje numatytą atvejį.
2. Valdymo įmonės administracijos vadovas, valdybos narys ar darbuotojas negali būti depozitoriumo, kuris saugo tos įmonės valdomo pensijų fondo turtą, vadovu, valdybos, stebėtojų tarybos nariu. Šie asmenys taip pat negali būti depozitoriumo darbuotojais, kurių funkcijos tiesiogiai susijusios su depozitoriumo veikla.
3. Depozitoriumo, saugančio pensijų turtą, vadovas, valdybos nariai, stebėtojų tarybos nariai, taip pat tiesiogiai su depozitoriumo veikla susijusias funkcijas atliekantys darbuotojai gali sudaryti ne daugiau kaip 1/4 tą pensijų fondą valdančios valdymo įmonės stebėtojų tarybos narių.

45 straipsnis. Depozitoriumo keitimas

1. Valdymo įmonė depozitoriumą gali keisti tik tuo atveju, jei tam pritaria priežiūros institucija.

2. Jeigu depozitoriumas nesilaiko teisės aktų reikalavimų, nevykdo savo įsipareigojimų ar netinkamai juos vykdo, priežiūros institucija, siekdama užtikrinti pensijų fondo dalyvių teises, turi teisę nurodyti valdymo įmonei pakeisti depozitoriumą.

PENKTASIS SKIRSNIS INVESTAVIMO TAISYKLĖS

46 straipsnis. Investavimo objektai

1. Pensijų turtą gali sudaryti tik:

1) perleidžiamieji vertybiniai popieriai ir pinigų rinkos priemonės, įtraukti į prekybą rinkoje, kuri pagal Finansinių priemonių rinkų įstatymo 3 straipsnio 30 dalį laikoma reguliuojama ir veikiančia Lietuvos Respublikoje ar kitoje valstybėje narėje, ir (arba)

2) perleidžiamieji vertybiniai popieriai ir pinigų rinkos priemonės, įtraukti į prekybą kitoje valstybėje (išskyrus valstybes nares) pagal nustatytas taisykles veikiančioje, pripažintoje, prižiūrimoje ir visuomenei prieinamoje rinkoje, jei ši rinka yra nurodyta pensijų fondo taisyklėse, ir (arba)

3) išleidžiami nauji perleidžiamieji vertybiniai popieriai, jeigu emisijos sąlygose yra numatytas įsipareigojimas įtraukti šiuos vertybinius popierius į prekybą reguliuojamoje rinkoje ir jeigu bus įtraukta į prekybą ne vėliau kaip per vienus metus nuo išleidimo (jei tokia rinka yra šios dalies 2 punkte nurodytoje valstybėje, ji turi būti nurodyta pensijų fondo taisyklėse), ir (arba)

4) ne ilgesniam kaip 12 mėnesių terminui padėti indėliai, kuriuos galima atsiimti pareikalavus, esantys kredito įstaigoje, kurios buveinė yra valstybėje narėje arba kitoje valstybėje, kurioje riziką ribojanti priežiūra yra ne mažiau griežta negu Europos Sąjungoje, ir (arba)

5) šio straipsnio 2 dalyje nurodytos pinigų rinkos priemonės, ir (arba)

6) šio įstatymo 49 straipsnio 1 dalyje nurodytų kolektyvinio investavimo subjektų investiciniai vienetai ar akcijos.

2. Į pinigų rinkos priemones, kurios nėra įtrauktos į prekybą reguliuojamoje rinkoje, leidžiama investuoti tik tuo atveju, jeigu tų priemonių emisija ar emitentas yra reguliuojami siekiant apsaugoti investuotojus ir jų santaupas ir jeigu tos priemonės:

1) išleistos arba garantuotos valstybės narės vyriausybės, regioninės valdžios, savivaldybės ar centrinio banko, Europos centrinio banko, Europos Sąjungos ar Europos investicijų banko, ne valstybės narės ar vieno iš federacinę valstybę sudarančių subjektų ar tarptautinės organizacijos, kuriai priklauso bent viena valstybė narė, arba

2) išleistos subjekto, kurio vertybiniai popieriai įtraukti į prekybą šio straipsnio 1 dalies 1 ir 2 punktuose nurodytose reguliuojamose rinkose, arba

3) išleistos ar garantuotos subjekto, kurio veiklos rizika yra prižiūrima pagal Europos Sąjungos teisės reikalavimus ar tokius reikalavimus, kurie yra ne mažiau griežti už nustatytus Europos Sąjungoje, arba

4) išleistos priežiūros institucijos patvirtintus kriterijus atitinkančios įmonės, kurios kapitalas ir rezervai sudaro mažiausiai 10 000 000 eurų, kuri rengia konsoliduotąsias finansines ataskaitas ir atlieka įmonių grupės finansavimo funkciją, kai bent vienos iš jos grupei priklausančių įmonių perleidžiamieji vertybiniai popieriai yra įtraukti į prekybą reguliuojamoje rinkoje, ar kuri naudojama banko paskolomis finansuojamiems vertybiniais popieriais išleisti, o investicijos į tokias pinigų rinkos priemones apsaugotos ne mažiau, kaip nurodyta šios dalies 1, 2, 3 punktuose.

3. Pensijų turtas negali būti investuotas į nekilnojamąjį turtą, tauriuosius metalus arba į suteikiančius į juos teises perleidžiamuosius vertybinius popierius.

4. Pensijų turtas gali būti investuotas į išvestines finansines priemones tik rizikai valdyti. Valdymo įmonė išvestines finansines priemones turi teisę naudoti tik tuo atveju, kai pensijų fondo taisyklėse yra nurodyta, kokiomis išvestinėmis finansinėmis priemonėmis ir kokiais tikslais valdymo įmonė ketina naudotis. Kiekviena išvestinė finansinė priemonė turi būti pagrįsta konkrečiu

investiciniu sandoriu (investicine pozicija). Toks sandoris ir jo rizikos valdymui naudojama išvestinė finansinė priemonė turi būti nurodyti valdymo įmonės periodinėse ataskaitose.

5. Priežiūros institucija nustato tvarką, kuria valdymo įmonė, siekdama veiksmingai valdyti finansinių priemonių portfelį, turi teisę naudoti būdus ir finansines priemones, susijusias su perleidžiamaisiais vertybiniais popieriais ar pinigų rinkos priemonėmis. Tokių būdų ar finansinių priemonių naudojimas nereiškia, kad leidžiama nukrypti nuo pensijų fondo taisyklėse nustatytų investavimo tikslų.

47 straipsnis. Finansinių priemonių portfelio diversifikavimas

1. Į vieno emitento perleidžiamuosius vertybinius popierius ar pinigų rinkos priemones gali būti investuota ne daugiau kaip 5 procentai pensijų turtą sudarančių grynųjų aktyvų, išskyrus šio straipsnio 2, 5 ir 6 dalyse numatytus atvejus.

2. Į vieno emitento perleidžiamuosius vertybinius popierius ar pinigų rinkos priemones gali būti investuota daugiau kaip 5 procentai, bet ne daugiau kaip 10 procentų grynųjų aktyvų, su sąlyga, kad tokių investicijų bendra suma nebus didesnė kaip 40 procentų grynųjų aktyvų (šis apribojimas netaikomas indėliams).

3. Investicijos į indėlius vienoje kredito įstaigoje negali sudaryti daugiau kaip 20 procentų pensijų turtą sudarančių grynųjų aktyvų.

4. Bendra investicijų į vieno asmens išleistus perleidžiamuosius vertybinius popierius, pinigų rinkos priemones ar indėlius suma negali būti didesnė kaip 20 procentų pensijų turtą sudarančių grynųjų aktyvų.

5. Investicijos į valstybės narės ar jos savivaldybių, kitos valstybės ar tarptautinės organizacijos, kuriai priklauso bent viena valstybė narė, išleistus arba garantuotus vieno emitento perleidžiamuosius vertybinius popierius ar pinigų rinkos priemones negali būti didesnės kaip 35 procentai pensijų turtą sudarančių grynųjų aktyvų vertės. Priežiūros institucija į šioje dalyje numatytus perleidžiamuosius vertybinius popierius ar pinigų rinkos priemones gali leisti investuoti ir didesnę dalį grynųjų aktyvų, jei tokiu atveju dalyvių interesai būtų pakankamai apsaugoti, investuota į ne mažiau kaip 6 emisijų perleidžiamuosius vertybinius popierius ar pinigų rinkos priemones, o į vienos emisijos perleidžiamuosius vertybinius popierius ar pinigų rinkos priemones investuota ne daugiau kaip 30 procentų grynųjų aktyvų.

6. Investicijos į obligacijas, išleistas tokios valstybėje narėje registruotą buveinę turinčios kredito įstaigos, kuri, siekiant apsaugoti obligacijų savininkų interesus, yra tos valstybės specialiai prižiūrima pagal teisės aktus, o iš obligacijų leidimo gauta suma visam obligacijų galiojimo laikui investuojama į tokį turtą, kurio pakaktų patenkinti obligacijų savininkų reikalavimus ir iš kurio – emitento nemokumo atveju – obligacijų savininkų reikalavimai išmokėti pagrindinę sumą ir palūkanas būtų patenkinti pirmumo teise, negali būti didesnės kaip 25 procentai grynųjų aktyvų. Kai į tokias vieno emitento obligacijas investuojama daugiau kaip 5 procentai, bet ne daugiau kaip 25 procentai grynųjų aktyvų, bendra tokių investicijų suma negali būti didesnė kaip 80 procentų grynųjų aktyvų.

7. Šio straipsnio 5 ir 6 dalyse numatyti perleidžiamieji vertybiniai popieriai ir pinigų rinkos priemonės nėra įskaitomi skaičiuojant investicijas, kurioms pagal šio straipsnio 2 dalį taikoma maksimali leistina 40 procentų riba. Šio straipsnio 1–6 dalyse numatytos ribos negali būti sudedamos, todėl investicijų į vieno asmens išleistus perleidžiamuosius vertybinius popierius, pinigų rinkos priemones, indėlius suma negali būti didesnė kaip 35 procentai pensijų turtą sudarančių grynųjų aktyvų.

8. Į įmonių, priklausančių grupei, kuri turi sudaryti konsoliduotąsias finansines ataskaitas, išleistus perleidžiamuosius vertybinius popierius ir pinigų rinkos priemones gali būti investuota ne daugiau kaip 20 procentų grynųjų aktyvų.

48 straipsnis. Draudimas įgyti esminę įtaką emitentui

1. Valdymo įmonės turimos kurio nors emitento akcijos kartu su valdomų pensijų fondų turimomis to emitento akcijomis negali suteikti daugiau kaip 1/10 visų balsavimo teisių emitento visuotiniame akcininkų susirinkime.

2. Pensijų fondo lėšomis gali būti įsigyjama ne daugiau kaip:

- 1) 10 procentų visų balso teisių nesuteikiančių emitento akcijų;
- 2) 10 procentų visų emitento obligacijų ir kitų formų ne nuosavybės vertybinių popierių;
- 3) 10 procentų vieno emitento išleistų pinigų rinkos priemonių;
- 4) 25 procentai kito kolektyvinio investavimo subjekto investicinių vienetų arba akcijų.

3. Šio straipsnio 2 dalies 2, 3 ir 4 punktuose nustatyto draudimo galima nesilaikyti įsigijimo momentu, jeigu nežinoma bendra tų perleidžiamųjų vertybinių popierių ar pinigų rinkos priemonių vertė.

4. Šio straipsnio 2 dalies 2 ir 3 punktuose numatytos ribos netaikomos valstybės ar savivaldybės išleistiems ar garantuotiems perleidžiamiesiems vertybiniais popieriais ar pinigų rinkos priemonėms.

49 straipsnis. Investavimas į kolektyvinio investavimo subjektus

1. Leidžiama investuoti į investicinius vienetus ir akcijas tik tokių kolektyvinio investavimo subjektų, kurie atitinka šias sąlygas:

1) yra licencijuoti valstybėje narėje arba Ekonominio bendradarbiavimo ir plėtros organizacijos valstybėje narėje ar tokioje valstybėje, kurioje priežiūra yra ne mažiau griežta, negu numatyta pagal 1985 m. gruodžio 20 d. Tarybos direktyvoje 85/611/EEB dėl įstatymų ir kitų teisės aktų, susijusių su kolektyvinio investavimo į perleidžiamus vertybinius popierius subjektais (KIAVPS), derinimo (su paskutiniais pakeitimais, padarytais 2004 m. balandžio 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2004/39/EB) nustatytas taisykles, o priežiūros institucija bendradarbiauja su atitinkama užsienio priežiūros institucija. Tuo atveju, kai valstybė, kurioje kolektyvinio investavimo subjektas yra licencijuotas, nėra valstybė narė arba Ekonominio bendradarbiavimo ir plėtros organizacijos valstybė narė, būtinas priežiūros institucijos ir tokios valstybės atitinkamos priežiūros institucijos bendradarbiavimas dvišalių susitarimų pagrindu;

2) subjektų dalyvių teisių apsauga, įskaitant turto atskyrimo, skolinimosi, skolinimo ir turto, kurio subjektas neturi, pardavimo reglamentavimą, yra ne mažiau griežta, negu numatyta pagal 1985 m. gruodžio 20 d. Tarybos direktyvoje 85/611/EEB dėl įstatymų ir kitų teisės aktų, susijusių su kolektyvinio investavimo į perleidžiamus vertybinius popierius subjektais (KIAVPS), derinimo (su paskutiniais pakeitimais, padarytais 2004 m. balandžio 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2004/39/EB) nustatytas taisykles;

3) subjektai teikia savo veiklos pusmečio ir metų ataskaitas, leidžiančias įvertinti jų turtą ir įsipareigojimus, pelną ir veiklą per ataskaitinį laikotarpį;

4) ne daugiau kaip 10 procentų jų aktyvų gali būti investuota į kitų kolektyvinio investavimo subjektų investicinius vienetus ar akcijas.

2. Į kiekvieną iš šio straipsnio 1 dalyje numatytų subjektų gali būti investuota ne daugiau kaip 20 procentų pensijų fondo grynųjų aktyvų.

3. Bendra investicijų į kolektyvinio investavimo subjektus, kurie veikia ne pagal 1985 m. gruodžio 20 d. Tarybos direktyvos 85/611/EEB dėl įstatymų ir kitų teisės aktų, susijusių su kolektyvinio investavimo į perleidžiamus vertybinius popierius subjektais (KIAVPS), derinimo (su paskutiniais pakeitimais, padarytais 2004 m. balandžio 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2004/39/EB) nustatytas taisykles, suma gali būti ne didesnė kaip 30 procentų pensijų fondo grynųjų aktyvų.

4. Tokie kolektyvinio investavimo subjektai, kuriuos valdo ta pati valdymo įmonė ar tokios valdymo įmonės, kurių daugiau negu pusė valdymo organų narių yra tie patys asmenys ar kurias kontroliuoja tas pats asmuo arba kurių viena turi daugiau kaip 10 procentų balsų kitos valdymo įmonės visuotiniame akcininkų susirinkime, laikomi susijusiais. Jei bent vienas iš išvardytų subjektų yra pensijų fondo valdymo įmonė, tai to pensijų fondo turtas į susijusių kolektyvinio investavimo subjektų investicinius vienetus ar akcijas gali būti investuojamas tik grynųjų aktyvų verte.

50 straipsnis. Laikinas investavimo taisyklių nesilaikymas

1. Pensijų fondas gali nesilaikyti šiame skirsnyje nustatytų investavimo apribojimų, jei jis pasinaudoja turimų perleidžiamųjų vertybinių popierių ar pinigų rinkos priemonių suteikiama

pirmumo teise. Tokiu atveju, taip pat tada, kai investavimo taisyklių reikalavimai pažeidžiami dėl priežasčių, nepriklausančių nuo valdymo įmonės, neatitikimas turi būti pašalintas kuo greičiau – ne vėliau kaip per 6 mėnesius.

2. Naujai sukurto pensijų fondo finansinių priemonių portfelis 6 mėnesius nuo pensijų fondo taisyklių patvirtinimo gali neatitikti šio įstatymo 47, 48 ir 49 straipsnių reikalavimų.

ŠEŠTASIS SKIRSNIS INFORMACIJOS ATSKLEIDIMAS

51 straipsnis. Pensijų fondo dalyviams teikiama informacija

1. Valdymo įmonė privalo ne rečiau kaip kartą per kalendorinius metus pensijų fondo taisyklių nustatyta tvarka raštu ar kitokia forma (jei to pageidauja dalyvis) pranešti kiekvienam jos valdomo pensijų fondo dalyviui apie sumokėtų pensijų įmokų dydį (nurodant įmokų mokėtoją ar mokėtojus), jo asmeninėje pensijų sąskaitoje apskaičiuoto pensijų turto dydį (į pensijų sąskaitą įrašytų apskaitos vienetų skaičių, jų vertę), metinę pensijų fondo investicijų grąžą, išskaitytų mokesčių dydį.

2. Valdymo įmonė turi užtikrinti, kad dalyviui jo pageidavimu būtų visada prieinamos periodinės ataskaitos, pensijų fondo taisyklės (jo prašymu valdymo įmonė turi padaryti ataskaitų ir taisyklių kopijas, o mokestis už jas negali viršyti pagaminimo sąnaudų), taip pat suteikta teisinga ir išsami informacija apie asmeninėje pensijų sąskaitoje sukaupto turto dydį bei įmokų mokėjimą, valdymo įmonės finansinės veiklos audito išvadas, investavimo galimybių pasirinkimą, dabartinį finansinių priemonių portfelį, su investicijomis susijusias rizikas ir išlaidas bei kitą šio straipsnio 1 dalyje nurodytą informaciją.

3. Dalyviui sulaukus pensinio amžiaus ar įgijus teisę į išmokas kitais įstatymų numatytais atvejais, valdymo įmonė privalo suteikti jam išsamią informaciją apie išmokų pasirinkimo galimybes.

52 straipsnis. Apskaitos vieneto vertės skelbimas

Valdymo įmonė privalo kasdien priežiūros institucijos nustatyta tvarka skelbti kiekvieno pensijų fondo apskaitos vieneto vertę.

53 straipsnis. Priežiūros institucijai teikiama informacija

1. Valdymo įmonė privalo parengti ir pateikti priežiūros institucijai jos nustatyta tvarka šias periodines savo veiklos ir finansinės būklės ataskaitas:

1) kiekvienų finansinių metų ataskaitą – per 4 mėnesius nuo ataskaitinių finansinių metų pabaigos;

2) kiekvienų finansinių metų pirmųjų 6 mėnesių (toliau – pusmečio) ataskaitą – per 2 mėnesius nuo ataskaitinio pusmečio pabaigos.

2. Priežiūros institucijos reikalavimu valdymo įmonė privalo parengti nurodyto laikotarpio finansines ataskaitas ir pateikti jas priežiūros institucijai šios nustatyta tvarka.

3. Metų ataskaitoje esantys apskaitos duomenys turi būti audituoti. Auditoriaus išvada, įskaitant išlygas, turi būti pateikiama kaip metų ataskaitos priedas. Auditoriaus išvadoje turi būti nurodyta, ar vykdomas grynųjų aktyvų vertės skaičiavimas, ar turtas investuotas pagal pensijų fondo taisykles, taip pat išvardyti visi šio įstatymo ir kitų teisės aktų nustatyti pažeidimai. Priežiūros institucijos reikalavimu valdymo įmonė ir (ar) auditorius privalo pateikti jai visą audito ataskaitą ir paaiškinimus dėl pensijų fondo finansinės atskaitomybės.

4. Valdymo įmonė privalo priežiūros institucijos nustatytais terminais teikti jai informaciją apie kiekvieno pensijų fondo turto struktūrą, dalyvių skaičių, sumokėtas įmokas, investicijų grąžą ir pensijų fondo finansinę atskaitomybę.

5. Priežiūros institucija nustato kitus periodinių ataskaitų turinio reikalavimus bei ataskaitų pateikimo priežiūros institucijai tvarką, taip pat turi teisę nustatyti taisyklėse kitas būtinas pateikti periodines ataskaitas ir dokumentus, detalizuoti kitos informacijos pateikimo tvarką.

54 straipsnis. Visuomenei teikiama informacija

Valdymo įmonė nustatyto turinio savo metų veiklos ataskaitą turi paskelbti įstatuose nurodytame šalies dienraštyje per 4 mėnesius nuo ataskaitinių finansinių metų pabaigos.

SEPTINTASIS SKIRSNIS

VALDYMO ĮMONIŲ IR DEPOZITORIUMŲ VEIKLOS VALSTYBINĖ PRIEŽIŪRA

55 straipsnis. Apskaita ir atskaitomybė

1. Valdymo įmonės nuosavo turto ir pensijų turto buhalterinės apskaitos ir finansinės atskaitomybės tvarką nustato Vyriausybė ar jos įgaliota institucija.

2. Depozitoriumas, su kuriuo valdymo įmonė yra sudariusi pensijų turto saugojimo sutartį, privalo valdymo įmonei pateikti visus dokumentus, reikalingus finansinei atskaitomybei sudaryti.

56 straipsnis. Priežiūros institucija

1. Valdymo įmonių ir depozitorių veiklą prižiūri priežiūros institucija.

2. Priežiūros institucija priežiūros funkcijas atlieka vadovaudamasi šiuo įstatymu ir Finansinių priemonių rinkų įstatymu bei turi šio ir kitų įstatymų nustatytas teises ir pareigas.

3. Priežiūros institucijos veiksmai ar neveikimas skundžiami Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo nustatyta tvarka.

57 straipsnis. Priežiūros institucijos funkcijos prižiūrint valdymo įmonių ir depozitorių veiklą

1. Priežiūros institucija atlieka šias funkcijas:

- 1) rengia, tvirtina, keičia ir pripažįsta netekusiais galios šio įstatymo nustatytus teisės aktus;
 - 2) teikia oficialius išaiškinimus ir rekomendacijas valdymo įmonių veiklos klausimais;
 - 3) išduoda valdymo įmonėms licencijas ir jas panaikina;
 - 4) tvirtina pensijų fondų taisykles ir jų pakeitimus;
 - 5) stebi, analizuoja, tikrina ir kitaip prižiūri valdymo įmonių bei depozitorių veiklą;
 - 6) duoda valdymo įmonėms bei depozitoriumams privalomus nurodymus dėl teisės aktų pažeidimų šalinimo, taiko šiame bei kituose įstatymuose numatytas poveikio priemones;
 - 7) turi teisę įstatymų nustatyta tvarka gauti duomenis apie asmenis, kurie pagal šį įstatymą privalo būti nepriekaištingos reputacijos;
 - 8) bendradarbiauja su užsienio priežiūros institucijomis ir keičiasi su jomis priežiūrai reikalinga informacija;
 - 9) atlieka kitas šiame ir kituose įstatymuose nustatytas funkcijas.
2. Priežiūros institucija, atstovaudama pensijų fondo dalyvių interesams, turi teisę kreiptis į teismą dėl viešojo intereso gynimo.

58 straipsnis. Priežiūros institucijos teisės nagrinėjant pensijų kaupimo veiklą reglamentuojančių teisės aktų pažeidimus

1. Priežiūros institucija, siekdama nustatyti, kaip laikomasi šio įstatymo ir jo pagrindu priimtų teisės aktų, turi teisę organizuoti ir atlikti patikrinimus.

2. Atlikdami patikrinimą, priežiūros institucijos tarnautojai turi Finansinių priemonių rinkų įstatymo 81 straipsnio 2 dalyje nustatytas teises. Šioms teisėms įgyvendinti priežiūros institucija gali pasitelkti policijos pareigūnus.

3. Priežiūros institucija, turėdama pagrindą įtarti, kad valdymo įmonės, depozitoriumo ar kitų asmenų atliekami veiksmai pažeidžia šio įstatymo ar jo pagrindu priimtų priežiūros institucijos nutarimų nuostatas, ir siekdama išvengti esminės žalos ar nepataisomų pasekmių pensijų kaupimo dalyviams, turi teisę įpareigoti nutraukti tokią veiklą, kol bus atliktas tyrimas ir priimtas priežiūros institucijos sprendimas dėl įtariamo pažeidimo. Priežiūros institucijos sprendimas įpareigoti nutraukti veiklą gali būti priimtas tik gavus Vilniaus apygardos administracinio teismo leidimą.

4. Priežiūros institucijos sprendimas įpareigoti nutraukti veiklą gali būti skundžiamas Vilniaus apygardos administraciniam teismui per vieną mėnesį nuo sprendimo priėmimo dienos. Skundo padavimas sprendimo vykdymo nesustabdo.

5. Jeigu priežiūros institucija nustato teisės aktų, reglamentuojančių riziką ribojančius reikalavimus, pažeidimus arba jeigu valdymo įmonės veikla kelia grėsmę įmonės veiklos stabilumui ir patikimumui, priežiūros institucija turi teisę valdymo įmonei nustatyti individualius veiklos riziką ribojančių normatyvų dydžius ar papildomus reikalavimus dėl veiklos rizikos ribojimo.

59 straipsnis. Piniginės baudos už šio įstatymo pažeidimą

1. Priežiūros institucija, vadovaudamasi Finansinių priemonių rinkų įstatymo 94 straipsnyje nustatyta tvarka, turi teisę skirti baudas:

1) juridiniams asmenims, veikiantiems kaip valdymo įmonės, bet neturintiems šiame įstatyme nustatytos licencijos, – iki 200 tūkstančių litų;

2) juridiniams asmenims, pažeidusiems pensijų fondo turto investavimo tvarką, – iki 300 tūkstančių litų;

3) juridiniams asmenims, pažeidusiems šio įstatymo ketvirtajame skirsnyje nustatytus reikalavimus, – iki 200 tūkstančių litų;

4) juridiniams asmenims, nevykdantiems arba netinkamai vykdančiams šio įstatymo 6 straipsnyje nustatytas pareigas, – iki 200 tūkstančių litų;

5) juridiniams asmenims, kurie sudaro pensijų kaupimo sutartis neturėdami patvirtintų pensijų fondo taisyklių, – iki 100 tūkstančių litų;

6) juridiniams asmenims, pažeidusiems teisės aktų reikalavimus, nustatytus paslaugų siūlymui ir reklamai, – iki 100 tūkstančių litų;

7) juridiniams asmenims, nevykdantiems priežiūros institucijos nurodymų, neteikiantiems priežiūros institucijai šiame ir kituose įstatymuose nurodytos informacijos arba trukdantiems priežiūros institucijai ar jos įgaliotiems asmenims atlikti tyrimus ar patikrinimus, – iki 100 tūkstančių litų;

8) juridiniams asmenims, pažeidusiems kitus šiame įstatyme ir jo įgyvendinamuosiuose teisės aktuose nustatytus reikalavimus, – iki 100 tūkstančių litų.

2. Jeigu dėl šio straipsnio 1 dalies 1–6 punktuose išvardytų pažeidimų padarymo buvo neteisėtai gauta pajamų, kitokios turtinės naudos, išvengta nuostolių ar padaryta žalos ir tokių pajamų, kitokios turtinės naudos, išvengtų nuostolių ar padarytos žalos dydis viršijo minėtuose punktuose nurodytų baudų dydžius, priežiūros institucija turi teisę skirti baudą iki dvigubo neteisėtai gautų pajamų, kitokios turtinės naudos, išvengtų nuostolių ar padarytos žalos dydžio.

3. Šio straipsnio 1 dalyje nustatytų sankcijų taikymas juridiniams asmenims neatleidžia jų vadovų ar darbuotojų nuo įstatymų nustatytos civilinės, administracinės ir baudžiamosios atsakomybės, taip pat neužkerta kelio priežiūros institucijai svarstyti klausimą dėl jos išduotų licencijų galiojimo sustabdymo ar panaikinimo.

Skelbiu šį Lietuvos Respublikos Seimo priimtą įstatymą.

RESPUBLIKOS PREZIDENTAS

VALDAS ADAMKUS

Pakeitimai:

1.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [IX-195](#), 2001 03 01, Žin., 2001, Nr. 25-825 (2001 03 23)

PENSIJŲ FONDŲ ĮSTATYMO 2, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 36, 37, 39, 40, 41, 42 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO IR PAPILDYMO, PENKTOJO SKIRSNIO PAVADINIMO PAKEITIMO IR ĮSTATYMO PAPILDYMO 23(1) STRAIPSNIU

ĮSTATYMAS

2.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [IX-1427](#), 2003-04-03, Žin., 2003, Nr. 38-1672 (2003-04-24)

PENSIJŲ FONDŲ ĮSTATYMO 12 STRAIPSNIO PAKEITIMO ĮSTATYMAS

Šis Įstatymas įsigalioja kartu su Lietuvos Respublikos baudžiamuoju kodeksu (Žin., 2000, Nr. [89-2741](#)) ir Lietuvos Respublikos baudžiamojo proceso kodeksu (Žin., 2002, Nr. [37-1341](#)), t.y. nuo 2003 m. gegužės 1 d.

3.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [IX-1692](#), 2003-07-04, Žin., 2003, Nr. 75-3473 (2003-07-30)

PENSIJŲ FONDŲ ĮSTATYMO PAKEITIMO ĮSTATYMAS

Nauja įstatymo redakcija

Keistas įstatymo pavadinimas

Šio įstatymo atitaisymas skelbtas: Žin., 2003, Nr. 106 (2003-11-12)

4.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [IX-2270](#), 2004-06-10, Žin., 2004, Nr. 98-3627 (2004-06-24)

PAPILDOMO SAVANORIŠKO PENSIJŲ KAUPIMO ĮSTATYMO 15, 50, 53 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO IR PAPILDYMO ĮSTATYMAS

5.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [IX-2541](#), 2004-11-04, Žin., 2004, Nr. 171-6301 (2004-11-26)

PENSIJŲ SISTEMOS REFORMOS ĮSTATYMO, PAPILDOMO SAVANORIŠKO PENSIJŲ KAUPIMO ĮSTATYMO, PENSIJŲ KAUPIMO ĮSTATYMO PAKEITIMO ĮSTATYMAS

Šis įstatymas įsigalioja nuo 2005 m. sausio 1 d.

6.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [X-622](#), 2006-05-25, Žin., 2006, Nr. 65-2386 (2006-06-10)

PAPILDOMO SAVANORIŠKO PENSIJŲ KAUPIMO ĮSTATYMO 2, 10, 15, 16, 23, 27, 28, 29, 30, 32, 35, 36, 37, 42, 44, 46, 48, 49, 51, 53, 54, 59 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO IR PAPILDYMO ĮSTATYMAS

7.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [X-1587](#), 2008-06-05, Žin., 2008, Nr. 71-2713 (2008-06-21)

PAPILDOMO SAVANORIŠKO PENSIJŲ KAUPIMO ĮSTATYMO 2, 3, 4, 6, 7, 8, 10, 11, 14, 34, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 56, 59 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO ĮSTATYMAS

8.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [XI-874](#), 2010-06-03, Žin., 2010, Nr. 72-3610 (2010-06-22)

PAPILDOMO SAVANORIŠKO PENSIJŲ KAUPIMO ĮSTATYMO 10, 11, 16, 17, 43, 58, 59 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO IR PAPILDYMO ĮSTATYMAS

9.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. XI-1677, 2011-11-17, Žin., 2011, Nr. 146-6823 (2011-12-01)

PAPILDOMO SAVANORIŠKO PENSIJŲ KAUPIMO ĮSTATYMO PAKEITIMO ĮSTATYMAS

Nauja įstatymo redakcija

Šis įstatymas įsigalioja 2012 m. sausio 1 d.

*** Pabaiga ***

Redagavo Aušrinė Trapinskienė (2011-12-05)

ausrine.trapinskiene@lrs.lt